

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Akbaba

58-342

ELMA
420

ARMUT
560

Uğur Ertan

Göz yaşartıcı bombalar !

YILIN EN BÜYÜK ÇEKİLİŞİ

30

**Apartman
Dairesi**

**785.000
lira**

**1 kişiye
6 daireli
Apartmanın
Tamamı**

TÜRKİYE

BANKASI

paranızın... istikbalinizin emniyeti

Hesabınızdaki 150 liralardan
adedini çoğaltarak kazanma
şansınızı artırınız

cem'an

**2
milyon**

ÇEKİLİŞ: 30 ARALIK 1958

FAAL d - 496

Akbaba

şıma
mizah
gazetesi

Oooo. maşallah sayın Hâdi Hüsmen, sabah şerifler hayrolsun!... Aman efendim, ne-relerdeydiniz kaç zamandır? Ne sevinli yüzünüzü görüyor, ne bir şirin sözünüzü işitiyorduk. Biraz daha sussanız, rical-i devletten değil, esrar-ı devletten olacaktınız!

Hem Meclis, hem kabine arkadaşlarınız vatan sathını, davullar döğdürüp zurnalar üfleterek ve mehterler çaldırıp alkışlar tutturarak, doğudan batıya, kuzeyden güneye gezerler, tozarlar ve meydan meydan nutuklar çekerlerken sizin daha fazla sükûtnuz, belki de parti disiplinin aykırı düşer ve maazallah, adınızın, Ağa-oğulları, Sarollar, Kavuncular misillü yaylacılar listesine karışmasına da sebep olabirdi!

Bereket versin artık bâlâdan bir sada mı, hâtîften bir nida mı, her ne ise bir işaret geldi de bir uyanma oldu ve siz de kahraman arkadaşlarımız ileri'lere, Kurban-oğulları'na parmak ısırtacak bir şecaatla meydana atıldınız, sada-

Tekel bakanına tek cevap!

kat, cesaret ve hamiyetinizi gösterdiniz!

Bir parti kongresinde çektiğiniz nutku gazetelerde ben de okudum sayın Hüsmen...

— Biz basından bir şey istemiyoruz, küfretmesinler kâfi!...

Buyurmuşsunuz. Bravo... Birrrravoooo!... Bu kadar haklı, bu kadar nâzık, bu kadar efendice bir isteğe ne denir ki?...

Ama, müsaade buyurursanız sayın Bakanımız, küçük, ehemmiyetsiz bir sorum var:

— Acaba hangi terbiyesiz kalem, hangi saygısız yazar, hangi küstah gazete size, Vekil arkadaşlarımıza, hattâ kurtarıcımız D. P. ye küfretti?...

Cumhuriyet mi? Hürriyet mi? Milliyet mi? Dünya mı? Vatan mı?...

Öyle sanıyorum ki, Kordonboyu'nda «Bezîrgân basın istemiyoruz!» diye bayraklarını açanlar

her halde Zafer gazetesini düşünmemişlerdir! Üç ağızlı radyomuzdan dinlediğimiz en hafifi «münafık» sözü de her halde Havadis arkadaşımız için olmasa gerek!

Ya bir D. P. kongresindeki şu söyleyenden başka herkesin yüzünü kızartacak «hamam oğlanları» iltifatına ne buyurursunuz nezaketnaâbım?...

Ama, haksız da olsanız yine teşekkürler ederim size... Öyle ya, bir D. P. kongresinde kalkıp da yine çay darlığı başladığından, şu sekiz yıl önce, ideal arkadaşlarımızın paketini beş kuruşa indirceklerini vâdettikleri sigaraların tanesini beş kuruşa çıkardığınızdan bahsedecek değildiniz ya!...

Siz ki, sayın Hâdi Hüsmen, hem Gümrükler Vekilisiniz, hem İnhisarlar!.. Pekâlâ, çifte salâhiyetinizle daha da ağır konuşabildiniz: Bir kere, Türkçede «lâ-

kırdıya gümrük alınmaz» derler. Eh, gümrük târifesi tatbik edildikten sonra, bir Gümrük Vekili dilinin ucuna her gelen sözü, kontrol etmeden ağzından çıkarabilir elbet!

Sonra, bira, şarap, rakı, vorka, hattâ yerli viski gibi ancak şişesinde uslu duran bütün coşturucu içkiler sizin emrinizde... E, bu yetki ile de sesinizi daha yükseltebilir, kongre salonunu vatan sathını kaplayan bir hitabeyle çınlatırdınız!

Bu kadar da değil: Barut ve saçma da sizin tekelinizde değil mi?...

Ya bu yetkinizi de kullansaydınız, ya fikirlerinizi öfkeyle barutlayarak hepimizi kelimelerin saçma yağmuruna tutsaydınız!...

Bu kadarı, yine insafınızın, itidalinizin delilidir. Ne de olsa iktidar koltuğuna miting meydanından değil, eski C. H. P. saflarından geldiğiniz belli!

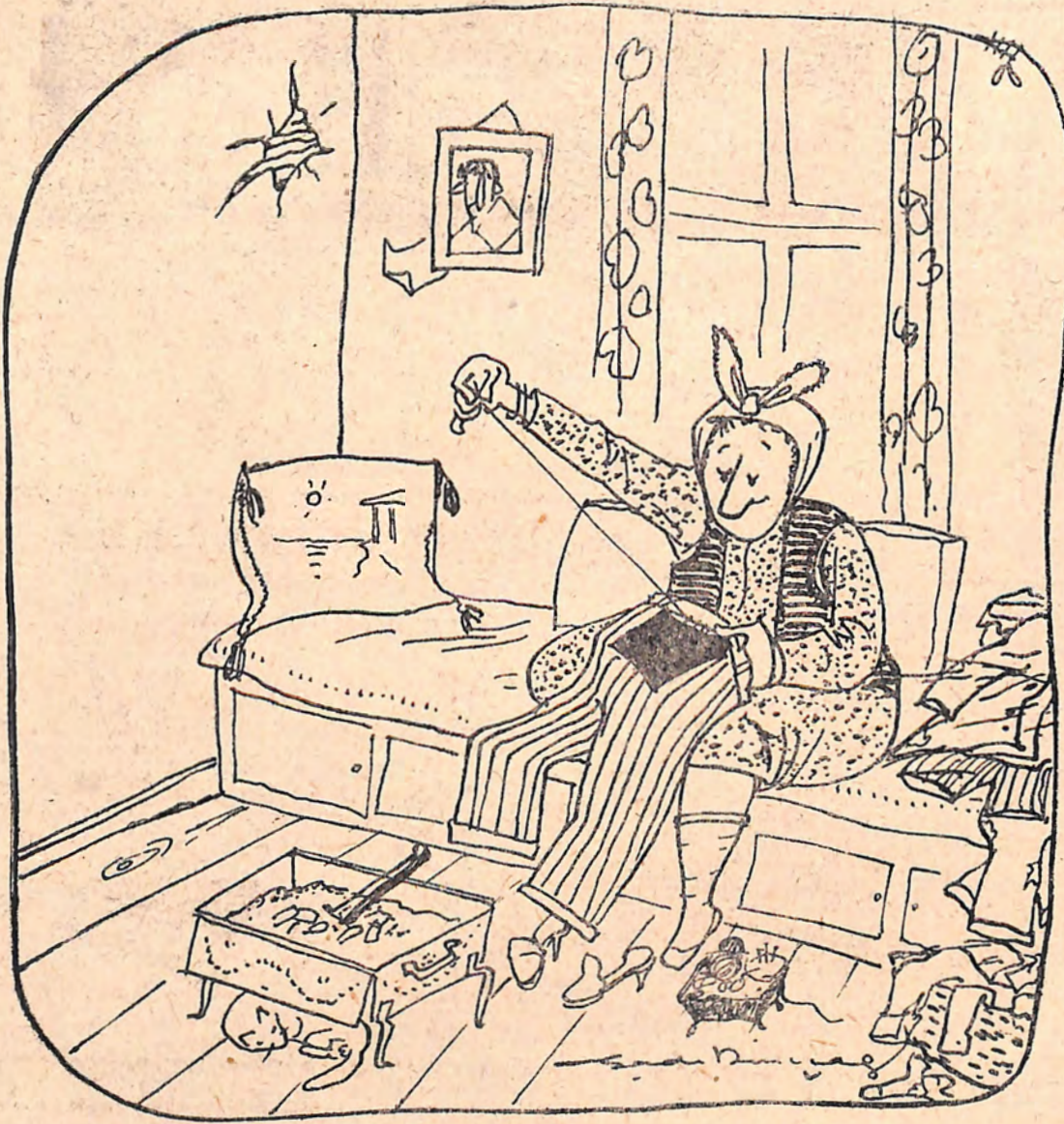
Cidden teşekkürler ederim sayın Hüsmen!

Yusuf Ziya ORTAÇ

C. H. P. ye girenler göğalıyor. (Gazeteler)

— Affederönlüz efendim, C. H. P. kuyruğu hangisi?

— Bütçe hazırlıkları başladı!?

TÜRK edebiyatının ölmez şairi Yahya Kemal de öldü. Bir mizah gazetesi için, onu, en tatlı nükteleriyle anmak bile acıdır.

Yahya Kemal'in güzel şiirlerini, şiirden pek az anlayanlar bile bilir. Ama, güzel konuşmasını, yakın ve uzak dostları unutamaz.

★★ Hicvinde merhametsizdi. Şair Hüseyin Siyret: **Rehğüzârımda bir grip horoz, Ediyordu benimle istihza!**

Diye biten son manzumesini okuyunca, Yahya Kemal, zalim bir gülüşle:

— Horoz'un hakkı var, demmiştir!

★★ Yahya Kemal'in aruz vezninden ve eski divandan vazgeçmeyişine, Ziya Gökalp, şu güzel beyitle takılmıştı: **Harabîsin, harabâtî değîlsin, Kökün mâzîdedir, âti değîlsin!**

Yahya Kemal bu siteme, aynı kelimelerle daha güzel bir cevap yaptırdı:

Ne harabî, ne harabâtîyim. Kökü mâzîde olan âtiyim!

★★ Birinci Dünya Harbi başlarındaydı. Aka Gündüz, Tokatlıyan Otelinin camlarını

Yahya Kemâl

taşladı. Aka'yı tevkif ettiler. Aradan kısa bir zaman geçti. Bir gün, Tokatlıyanın arka salonlarında oturuyorduk. Korkunç bir patlama duyduk. Meğer Haydarpâşa garında cephaneler patlamış. Yemek salonunun üstü cam kaplı çatısı, bu korkunç infilâk ile şangır şangır inince, Yahya Kemal yerinden fırladı:

— Eyvah, Aka Gündüz tepeden iniyor!

★★ Şimdi sınırlarımız dışındaki kalan bir Arap diyarında seyahat ederken, Yahya Ke-

mal'e bey, efendi yerine:

— Ya seydi!

Diye hitap ediyorlarmış. Camı sıkılan şair, öfke ile şu beyiti söylemiştir:

Bir Türk'ü görüp demek

ya seydi,

Tam bok yemenin Arapça-sıydı!

★★ Rahmetli İsmail Habip'in Cumhuriyet gazetesinde memleket içi yaptığı seyahat notları çıkıyordu: Ankara, Bursa, Mersin, Adana...

O günlerde, Yahya Kemal'i Galata rıhtımında vapura binerken gören bir dostu sordu:

— Nereye tistad?... Şair, gülümseyerek:

— İzmir'e gidiyorum, dedi... İsmail Habip yazmadan dünya göziyle bir göreyim!...

★★ Konuşan Ahmet Haşım, konuşan Yahya Kemal... Bunlar, dinleyenlerin unutamıyacakları insanlardır. Haydi, Haşım erken öldü diyelim. Ama, geveze radyolarımız Yahya Kemal'i niçin ihmal etti? Onu niçin tele almadı, bütün memlekete onu dinlemek saadetini niçin tattırmadı?... Bir ses hazinesi kaybettik!

Y. Z. O.

Nureddin Artam

ESKİ dostum, eski komşum, eski meslekdaşım Nureddin Artam da ölmüştü!

Onunla, bir yaz sabahı, Beylerbeyi vapur iskelesinde tanışmıştık: Güzel, esmer bir yüz. Genç, ince bir sakal. Gülümseyen, mahzun gözler... Bu gözlerde tebessüm, neredeyse kirpiklerinden düşecek iki damla yaş gibi parlardı.

Babasının ölümünden sonra, Havuzbaşı Kadiri tekkesinin postuna oturmuştu. Bütün ömrünce, dostlarına derişçe boyun iğen bu adamın hiç kimseye baş eğdiğini göremedim!

Şairdi, fıkra yazarıydı, mizahçıydı. Acı hicivleri vardı. Güzel, nükteli konuşurdu. Hazır cevaptı.

Bunlardan birini anlata-yım:

Bir akşam, Ankarada, Karpic'te demleniyordu. Karşık masalardan birinde de Samet Ağaoğlu ile İktidar arkadaşları içiyorlardı. Bir aralık, Ağaoğlu seslendi:

— Erenler, bir şayia dolaşıyor...

— Ne gibi efendim?...

— Sizin Diyanet işleri Re. isi olacağınıza dair...

Nureddin Artam, eski şeyhliğine atılan bu tırlız taşı karşısında gülümseyerek kahkahalı kaldırdı:

— Aman Samet beyciğim, dedi, sayenizde bir rakı içme hürriyetim kaldı, onu da elimden almal...

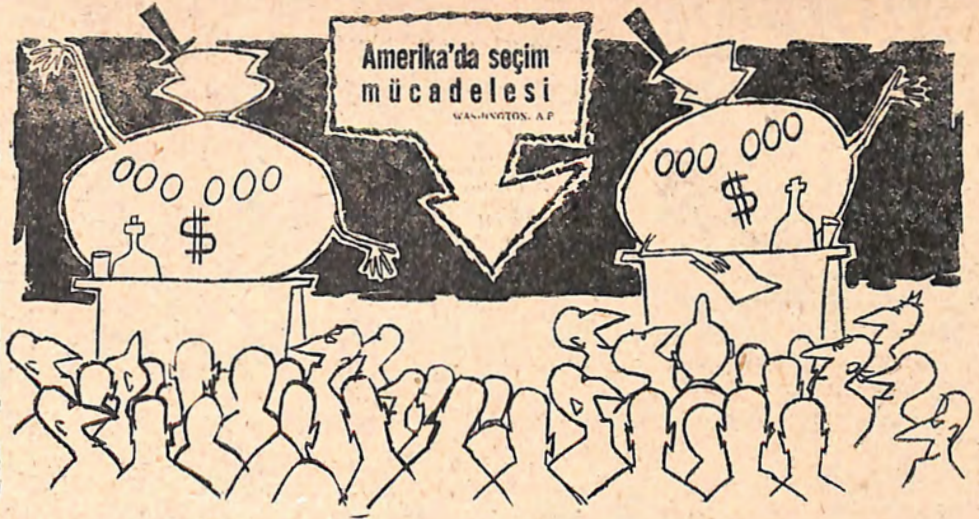
Nur içinde yatsın.

AKBABA

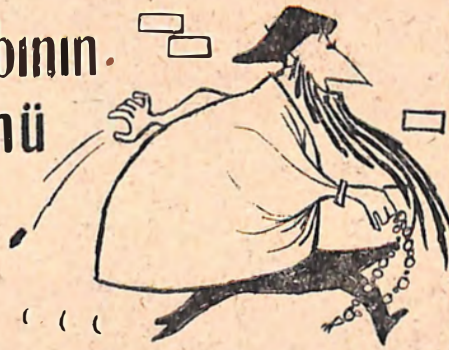
Kırk anbar

Deve kuşları

Harf inkılâbının
~~yıldönümü~~

MODERN GIDALANMA

Havada Bulut!

SAYFALAR dolusu öfkelerle yalanlanmadığına bakılırsa, doğru olacak. Hem de İzmir D.P. kongresindeki mebusların tokatlaşmasından daha doğru!

Siz de okumuşsunuzdur elbet. Galiba Giresunda, Vakıflar idaresinin beşyüz bin liraya mal olan bir oteli ters yapılmış!

Nasıl mı ters?.. Basbayağı ters işte: Önü arka olmuş, arkası ön!

Eh, büyük suç sayılmaz, arkadan işlesinler diyemezsiniz. Eunun arkası, İktidara dayanmış gibi sağlamış, kayalık!

Çare mi?.. Belki de yıkmak!

Adaaaam, sende... Ne çıkar yı karsak sanki?.. Ankarada Spor Sarayı yıkılmadı mı?.. Spor Sarayı bu, verem hastahanesi değil, yıkılır mı hiç?.. Ama yıkıldı işte!.. Spor gücümüze saray mı dayanır bizim?

Sonra?.. Eskişehir operası da böyle. Kendiliğinden yıkılmasına vakit kalmadan, kazma, kürek hababam yıkılıyor... Sebabi-

ni biliyorsunuz değil mi?.. Bozuk çimento ile yapılmış!

E, Lâleli caminin duvarına ne buyururlar?.. Bir değil, iki değil, galiba üç de değil, ha babam yıkılıyor, ha babam yapıyor... Sonra tekrar yıkılıyor!

Ya şu Beyazıt meydanının haline ne buyurursunuz?.. Ey yabancı memleketleri gezip görenler!.. Hayatımızda hiç böyle meydan gördünüz mü?.. Bayezit camii, havada!.. Bayezit kütüphanesi? O da havada!.. Üniversite kapısı? O dahi havada!.. Peki, Dişçi ve Eczacı Fakültesi? Onlar da havada... Evler, dükkânlar, elektrik idaresi? Havada, havada, havada!

İşte plânsızlık buna derler. İşte programsızlık buna derler. İşte bilgisizlik, sorumsuzluk buna derler!

İmar mı?.. İstanbulun yer yer yıkılmış caddelerine, altı üstüne gelmiş meydanlarına bakarken kulağıma sesler geliyor:

Havada bulut,
Sen onu unuttu

İstanbul'u

Sayım, suyum yok!

İkbal kapusunda boyun bükemem,
Doğuştan dimdikim, böyle huyum yok!
Açış töreninde diller dökemem,
Bir tek kalemim var, şuyum buyum yok!..

Diyorsan: «Bizler de bir safa sürek,
Yiyelim beleştan baklava, börek!»
Horona katılıp çalkamak gerek:
Benim bu oyunda sayım suyum yok!..

Ne tavuk veririm, ne kaz isterim,
Ne seni ezeyim, ne ez isterim,
Ne adım Cafer'dir, ne bez isterim
Yalana, dolana bir tek oyum yok!

Dostlar, duydunuz mu bize olanı?
Demişler basına: «Hamam oğlanı!»
Doğrusu hiç sevmem yalan dolanı,
Benim onun gibi tellâk soyum yok!..

Felek ters giydirdi bize pabucu,
Yüzde yüz artırdı bir ayda sucu!
Yaşasın kalemin şu sivri ucu:
Benim pamuk tarlam, petrol kuyum yok!..

Ne dışım yepyeni, ne içim yama,
Her türlü hevese demişim dama!
Adım Akbaba'dır, bir kuşum ama,
Kolay yolunacak ince tüyüm yok!

ÇİMDİK

AYLAVYU gazinosunda her akşam soyunma gösterisi yapan bayan Suzan Fırtına'yı, o gün Emniyet İkinci Şube Müdürü Vedat Sokullu müdüriyet binasına çağırması, danslarını biraz daha kapalı yapması ve iç gıcıklayıcı hareketlerden sakınması için, kendisine gerekli tenbihlerde bulunmuştu. Bunun üzerine Suzan Fırtına, çıplak danslarıyla halkın estetik zevkine hitap ettiğini anlatmak için, Tarlabasında ki İlyas apartmanının ikinci katında bir basın toplantısı tertip etmişti.

Apartmanın kabul salonu, gazetecilerle, fotoğrafçılarla, diğer hususi davetlilerle tıklım tıklım dolmuştu. Misafirlerin bazıları sigara içiyor, bazıları birbirleriyle şakalaşiyor, ama Suzan'ı görmek için, hepsi sabırsızlanıyordu.

Neden sonra Suzan Fırtına, meneceri Kosta ile beraber, salondan içeriye girdi. Koyu yeşil ipekten bir külot giymiş, aynı renkte bir sütyen takmış, omuzlarına da incecik tül den bir örtü almıştı.

Salonun ortasına kadar yürüyüp orada durdu. Gülümseyerek, bütün misafirleri başıyla selâmladı. Meneceri Kosta da, davetlilere dönüp:

— Hoş gelmişsiniz, dedi.

Fotoğrafçılar, hemen makineleri çevirip Suzan'ın resimlerini almak istediler. Kosta tekrar:

— Rica ederim, acele olmayın.

BASIN Toplantısı

★ ADNAN VELİ ★

nız, dedi. Sizin için bugün burada çok enteresan pozlarımız olacaktır. İlk önce Bayan Suzan tarafından size verilecek malûmatı not alınız ve ondan sonra resim çekimiye sıra gelecektir. Şimdi, anlatınız bayan Suzan!... Efkarı umuminin sayın acentaları huzurunda oryantal dansın ne eyi bir dans olduğuna izahat yapınız.

Suzan, kırıta kırıta masaya doğru yürüdü. Bir baldırını kaldırıp masaya yarım oturdu. Omuzundaki tülün ucuyla bacaklarını örtüp, tarihi konuşmasına başladı:

— Sayın misafirlerim, buraya kadar zahmet ettiğiniz için size çok mersi. Beni dün Vedat bey çağırdı. Sebebi de şeymiş... Niye ben oryantal dans yapıyordum... Helbet yaparım, değil mi ama kardeşim?... Ne münasebet yapmıyayım. Benim dansımdan bir şikâyetçi çıkmış mı sanki?... Herkes memnun,, herkes beni alkışlıyor. Ama Vedat bey razı gelmiyor. Ne varmış yani oryantal dansta?... Bu dünyada, kimse kimsenin rızık ile oynamamalı kardeşim. Gençde bunu Macideye de yapmışlar. Kızım, iki gözü iki çeşme... Bu memlekette niçin demokrasiyi koymuşlar?... Kimse kimseye karışmasın diye koymuşlar helbet... Vedat beyin, demokrasiyi kaldırmıya ne hakkı salâhiyeti var yani?... Kosta atıldı:

Kosta atıldı:

— Katiyen hakkı yoktur. Suzan lâfını bitirsin

ki asıl ben konuşayım.

— Ondan sonracığıma kardeşim, hepimiz, çok şükür müslümanız. İtikadımız vardır. Ama oryantal dans etmek, asıl şey mânâsına gelir... Ne mânâsına geliyordu Kosta?... Estetik mânâsına...

— Hah, estetik mânâsına gelir.

Geçen akşam bizim pavyona Tahir bey diyerekten bir adam geldi. Valla yalan söylemiyeyim, Afyonda mı, Konyada mı, bir yerde işte, müftülük yapıyormuş. İstanbul'a ikide bir tebdil geliyormuş. O akşam da ahbablarıyla pavyona küt diye düştü. Benim süphem, o şikâyet etti yüzde yüz... Ama herif beni seyrederken eli ayağı öyle bir titremeye başladı ki, nüzü l isabet edecek sandım. Sonra da garson Tanaş'la haber yollamış. «Bizim masaya buyursun da, bir konyacağımızı içsin» demiş. Ne münasebet onun konyasını içecekmişim?... Hemen refüze ettim. Eğer ki yalanın varsa, mışaf çarp-sın. Sonradan bana şef garson Dimitro anlattı. Meğer adam müftü imiş. Sayın gazeteciler, şimdi sorarım size... Vedat bey gibi akıllı bir bey, bir müftünün lâfına uyup da İstanbul'un... Neydi Kosta?... Estetik...

— İstanbul'un estetiğini durdurma ne hakkı var yani?... Bunu, gazetelerinize böylece yazar-sınız ve demokrasi hiçbir zaman oryantal dansı yasak ettiğine dair kanunda madde yoktur.

Gazetecilerden biri sordu:

— Daima demokratik haklardan bahsettiğinize göre, danslarınız dışındaki davranışlarınızda da, demokratik esaslara uyuyor musunuz?...

— İyice anlıyamadım kardeşim... Dans etmediğiniz vakitler, gene demokrat mısınız?... Her daim demokratım kör olayım...

— Ama siz belki bu sözü, ilgililer duyarlar da müsamaha ederler diye söylüyorsunuz...

— Değil vallahi... İlgililer benim huyumu, suyum, içiğimi, cı-cığımlı bilirler. İlgililerden şimdiye kadar Allah için hiçbir zarar görmedim. Yalnız Vedat bey müftüye uymuş nasılsa...

Kosta, Suzan'ın omuzundaki tülü çekip aldı. Sonra onu elinden tutup salonun orta yerine kadar götürdü. Misafirlere dönerek:

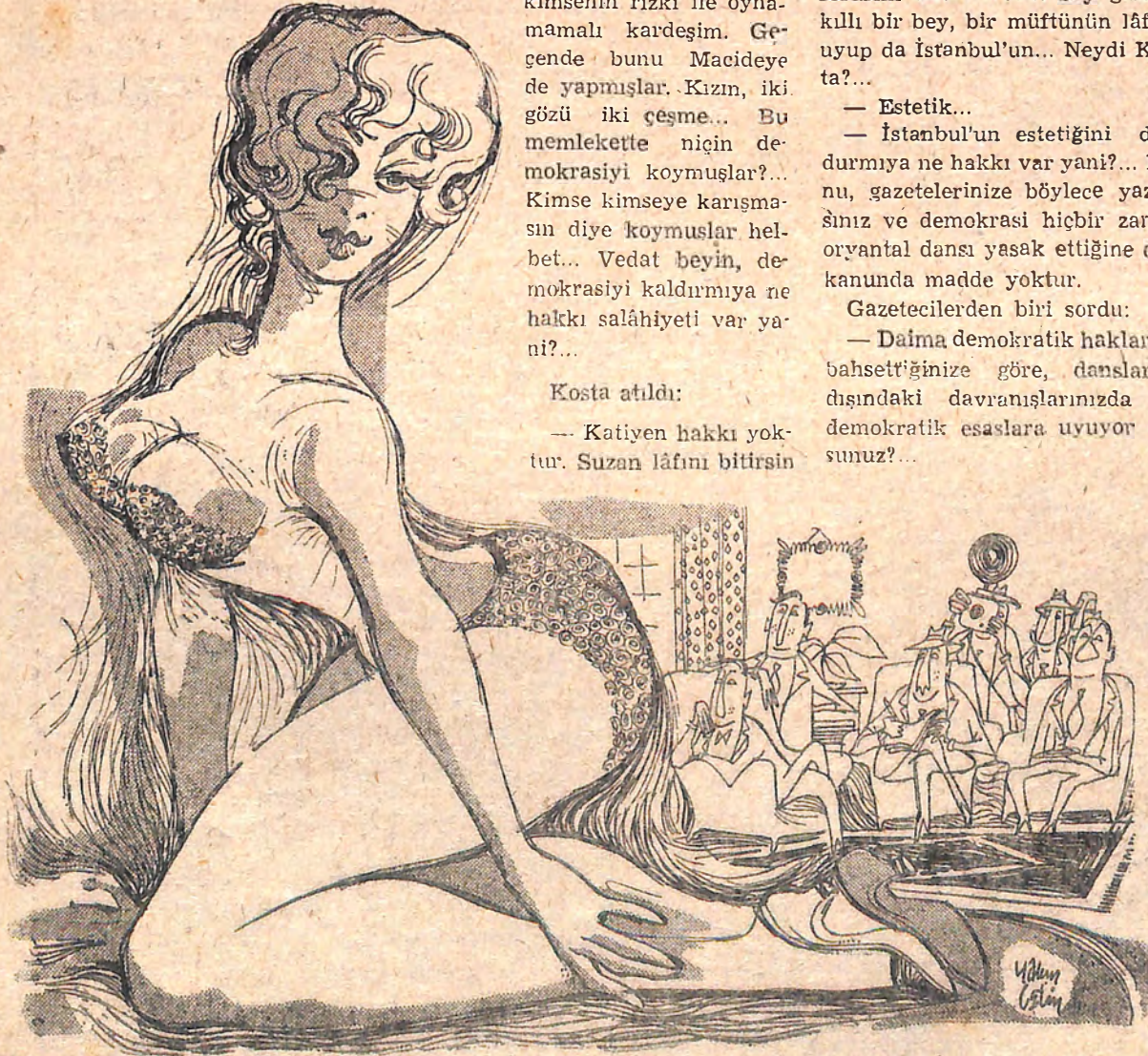
— Memleketimizin biricik oryantal dans yıldızı Suzan Fırtına ile hepimiz iftihar oluyoruz, dedi. Estetiğin tarihine bakar isek, görürüz ki, eski asırlardan kalma danslar daima çıplak ve estetik ile oynanınca çok güzel olur ve heyecan verir. Estetik, ruhun gıdası olup, insan vücuduna halis tereyağı, yumurta ve pirzola kadar lâzım gelip, mânevî bakıma ruhu besliyerek gıda olur. Halis tereyağı, yumurta ve pirzola bulamayanlar, kadın vücuduna göz ile bakarak karınlarını doyurabilirler. Onun için piyasada yumurta ve tereyağı bulunmuyor diye telâş oluyasınız. Çünkü piyasada kadın vücudunun estetiği mevcut oluncas, mesele kalmaz. Kadın vücudu mânevî bakıma yalnız tereyağı ve yumurta vazifesinden başka, bonfile, ve biftek ve böbrek ve ciğer ve beyir ve balık ve saire ile ve bilmümle zervevat ve hamur işleri ve kompostolar ve meyvalar ve reçeller ve pastalar ve sandviçler gibi gıda olup insanı besleyebilirler.

Davetlilerden biri mırıldandı:

— Öyleyse bir sandviç yapıp elim bari...

Kosta, duymamazlıktan geldi:

— Kadın vücudundaki vitaminlere gelince... A vitamini, B vitamini, C vitamini, Em vitamini, ve en sonunda Y vitamini... Hepsi de mevcut olup, ihtiyacı karşılar. Şimdi, şu melek gibi güzel bayanın sırtından, kollarından aşağı, beline doğru inen çizgiye atfı nazar olmanızı rica ederim. Şu çizgi, kalçalara gelince birdenbire genişliyerek bacaklara iner. Yan dönünüz bayan Suzan... İşte bu çizgi, Tophane caddesi gibi çok güzel bir çizgi olup, bunun adına Kleopatra çizgisi derler. Bacaklardan aşağısında Mari Antuanet çizgisi, baldırlarının iç tarafında Messalina çizgisi, karnının etrafında Teodora çizgisi, kalçalarının arkasında da Sultan Aziz çizgisi vardır. Bu kadar yüksek çizgiler ile çizilmiş olan bayan Suzan'ın oryantal danslardan yasak etmiye Vedat Sokullu beyin kanunı hakkı olmayacağına dair gazeteleriniz de yazı yazarsanız, memleketin

Jigolo!

en büyük umumu estetik ihtiyacı karşılanmış olacaktır. Hususi estetik ihtiyaçları için 42 46 59 numaraya her gün saat üç ile beş arası telefon edebilirsiniz. Şimdi, muhterem fotoğrafist arkadaşlardan rica ederim. Bayan Suzan'ı karşınızda durdurayım. Fotoğrafını rahat ilen çekebilirsiniz. Yalnız siz, fotoğraflar çeker iken hangi estetik çizgi görünsün isterseniz, bayan Suzan öyle duracaktır. Hangi estetik çizginin resim almak istersiniz?...

Fotoğrafçılar hep bir ağızdan bağırdılar:

— Sultan Aziz çizgisini!!!...

— Öyle ise yüzünüzü duvara çeviriniz bayan Suzan.. Ben de gidip içeride büfenin hazırlığı ile meşgul olayım. Bizim meselemiz, demokrasi meselesi olduğundan için, elbette galip gelecektir. Çünkü hak ve adalet bizim ilen beraberdir. İyice döndünüz bayan Suzan...

Ve fotoğrafçıların fleşleri yanıp sönmeye başladı... Adnan VELİ

GÖZ ÜCÜ NE PARIS

ÜNİVERSİTELİLER SİTESİ

BÜYÜK bir bahçeye girdim. Yeşillikler içinde bir bahçe. Milletlerin yüzleri gibi, renkleri, çizgileri birbirinden ayrı binalar sıralanmış. Burası, Üniversiteliler sitesi. Paris'te okuyan çeşitli memleketlerin gençleri buradaki kendi yurtlarında oturuyorlar, yatıyorlar, yiyorlar, bakılıyorlar...

Yürüyorum... Karşıdan tek tük gençler geliyor: Kimi elinde bir kitap, kimi dudağında bir gülüş, kimi gözlerinde bir hayal ile..

İşte, çekik kaşlı, badem gözlü, yumuk bir Çinli... İşte uzun boylu, sarımsı beyaz bir kuzey delikanlısı... İşte zeytin yeşili yüzü, siyah, ince bir sakalla çerçevelenmiş bir Hintli... İşte kısa, tıknaz, kalın kaşlı, küt burunlu bir Ermeni genci...

Burada her milletin bir öğrenci yurdu var. Toprağı, dünya gençleri için Paris belediyesi bağışlamış. Herkes kendi binasını yapıyor. Yalnız dünya milletlerinin öğrencilerini değil, dünya mimarlığının örneklerini de bir bahçede seyrediyorsunuz.

Tatlı bir haziran sabahı içinde, biraz dalgın, biraz hüznü do-
laşıyorum:

Su, yapısından da belli, Holandalı öğrencilerin yurdu... Öteki, İngilizlerin... İşte, şu dolar saltanatı: Amerikalıların... Şu Yunanlıların!

Yunanlılar, bu öğrenci evini 1931 de yapmışlar. Demek yirmi yedi senelik! Yunan mimarisinin sütunlarıyla, başlıklarıyla bütün özelliklerini toplamış bir bina...

Bir başka yapı önünde duruyorum. Kapisında bir plâka:

Maison Armenienne

Demek dünya gençleri mahallesinde bir de Ermeni yurdu var!

Bunu kim yaptırmış, biliyor musunuz?... Sayın milyonerlerimiz, lütfen gözlerinizi yumunuz, kulaklarınızı tıkayınız, belki okuyunca, belki iştince suratlarınızın kızaracağı tutar: Bunu yapan, Ermeni zenginleridir!

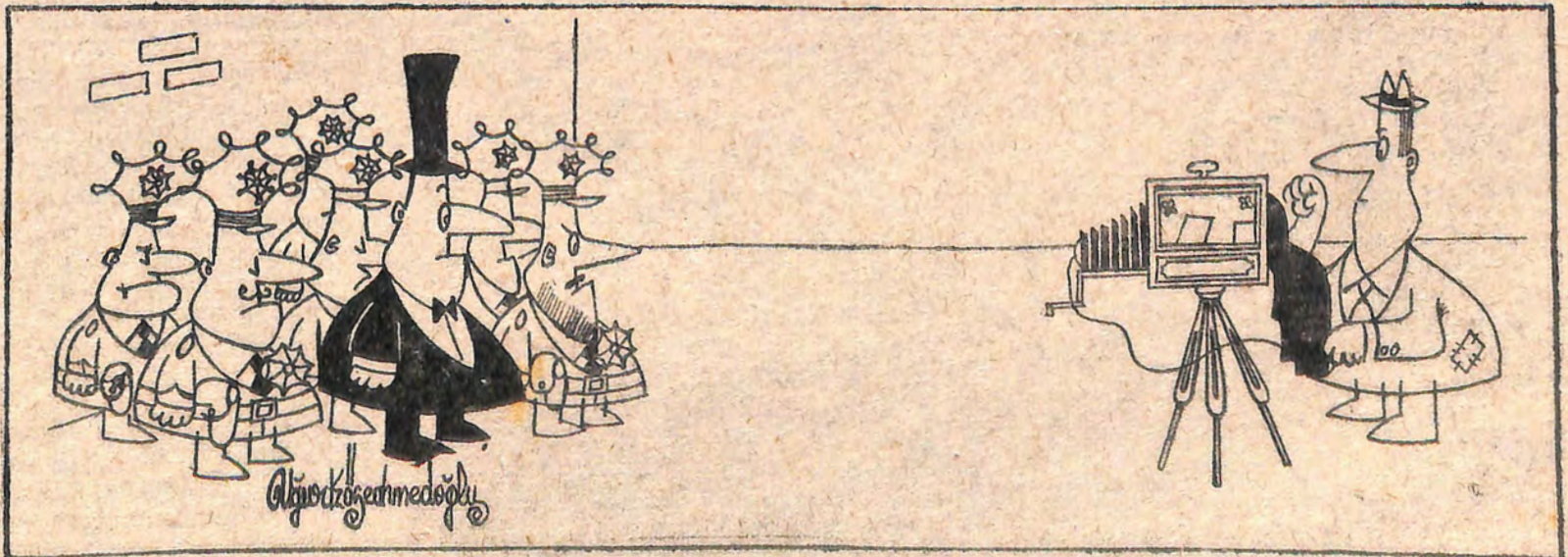
Şimdi, gözlerinizin korkuyla büyüyerek saurlara baktığınızı görüyorum sevgili dostlarım... Bizim evimizi soruyor, Türk evini arıyorsunuz, değil mi?

Biz ki, yüz yılı aşiyor, Tanzimattan beri güya Fransız kültürü içindeyiz!

Hayır, yok. Bu milletler mahallesinde tek odalı bir gecekondumuz bile yok! Ne meşrutiyet, ne Cumhuriyet, ne tek parti hükümetleri, ne çok parti hükümetleri bunu düşünmemiş, düşünmüyor ve bu gidişle düşünmeyecek de!

Size bir şey söyleyeyim mi?... Millî itibarımıza hiç birşey katmayan şu Brüksel sergisindeki pavyonumuzun masrafiyle, bu öğrenciler yurdu yapılabildi. Şu Sanayi Sergisinin milyonlarıyla de yapılabildi. Hatta... hattâ karşılama törenlerinin davul zurna masrafiyle bile!..

Yusuf Ziya ORTAÇ

SUTYENİ

Yazan :

AZİZ NESİN

AYHAN, hem onunla bu-nilse, bir türlü bunlara yanaşmıyor. Nunla şaka yapmak ister, hem de kendisiyle şaka yapınca kızır. Böylelerini siz de çok görmüş olmalısınız. Kendi yaptıkları en ağır şakadır. Gelgelelim onlara en küçük şaka yapınca küplere binerler.

Ayhan'ın Beyoğlu'nda bir yazıhanesi var. Yazıhanenin kapısında «Ay Film» diye bir tabelâ asılı ama, Ayhan'ın nasıl filmcilik yaptığını kimse bilmiyor. Ne yapar, ne eder, nasıl geçinir, bilinmez. Yalnız bildiğimiz bir şey var; Ayhan, annesi ölünce, Sarıyer'deki evi sattı, filmcilik yapacağını, diye bu yazıhaneyi açtı.

«Ay - Film» yazıhanesi her zaman tıklım tıklım doludur, hele akşamları... Ayhan'ın işsiz arkadaşları akşama kadar bu yazıhanede oturur. Akşam olunca, işi olanlar da işten çıkar yazıhaneye dolarlar.

Yazıhaneye bu kadar çok kişi gelişi, Ayhan'ı sevdiklerinden değil. Onun soğuk, kaba şakalarına dayanılmaz ama, kızlar var. Yazıhane her zaman artist olmak sevdasına düşmüş kızlarla doludur. İşte herkesi çeken de bu kızlar. Hele bunların içinde bir Sarı kız var, arkasında belki yüz kişi doluyor. Bu Sarı kızın öteki kızlardan farkı, onun artist olmak istemeyişi. O, yerli filmlerde oynayan bir jönprömiye deli gibi tutkun. Onu görebilmek için her gün yazıhaneye gelir. Şu olana bakın. Jönprömiye de kızı yüz vermez. Sarı kızın adını da bilmiyoruz, onun bu yazıhaneye ilk gelişini de bilmiyoruz.

Ayhan, seni artist yapalım, diye kızın üstüne düşüyor. Kız, orali değil. Sarı kız, bir kere artist olmaya kandırılrsa, ondan sonrası kolay. Artist olmak, resim çektirmekten başlar. Eh, resim çektirirken, Sarı kıza:

— Biraz eteğini kaldır...
— Biraz daha...
— Söyle yatsan daha iyi olur.
— Uzanıver şuraya...
— Dizini yukarı kaldır...
— Belini şöyle al...
— Göğsünü çıkar...
Denilecek.

Sarı kız ne yapılırsa, ne de-

Bizim Ayhan, hem şakacı, hem kurnaz ya. Bir gün bize:

— Ben istesem, dedi, Sarı kıza hepinizin gözü önünde çıplak soydururum.

— Hadi canım, dünyada soyunmaz.

— Kiiim... Ben ha?... Ben kaç kadını bu numara ile soydum. Akşam gelsin, götürsünüz.

— Peki, nasıl soyacaksın?

— Çok kolay. Sarı kız, göğsünün güzelliğiyle övünmüyor mu? «Senin göğüslerin pörsük, sutyen takıyorsun da böyle dik duruyor göğüslerin» derim. O da kızar, sutyen takmadığını isbat için göğsünü açar.

— Ya şahiden sutyen takıyorsa...

— Ben sordum, takmıyorum... dedi.

Sarı kızın sutyen takmadığı doğru. Çok açık saçık giyinir. Yazın, naylon elbise giyer, içi dışı görünür. Sutyen taksa, naylondan belli olur. Zâten, dar, açık elbisesinden, hele biraz eğilince göğsü de görünür ya. Bu kadar dik, diri göğüs, pek az kıza bulunur.

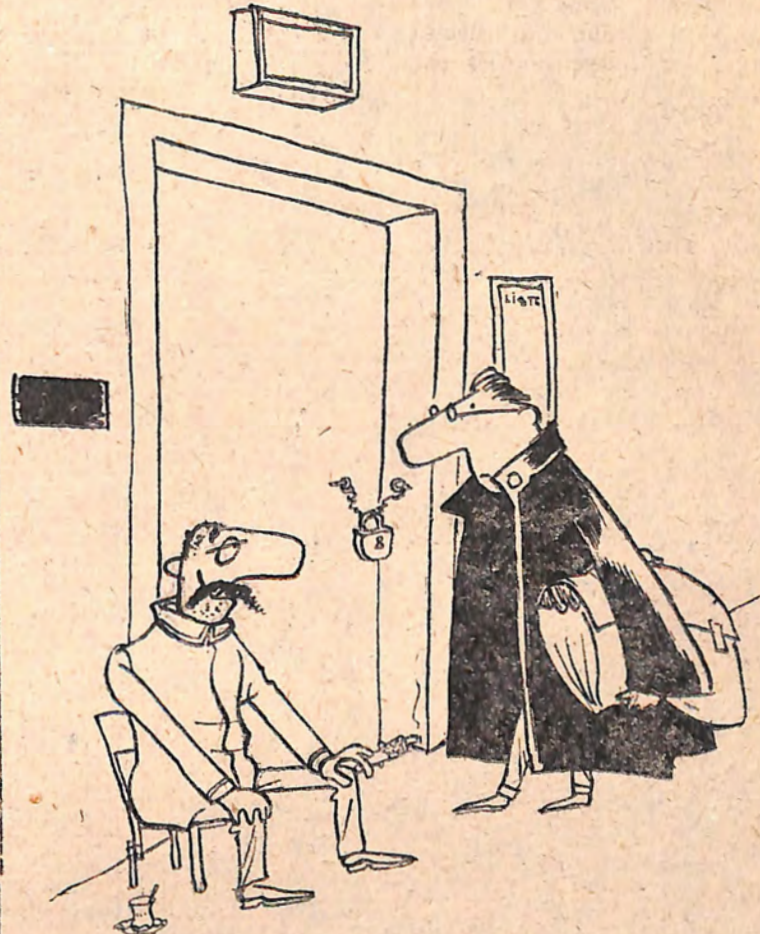
Sarı kız, kafadan yana biraz kontak. Kontak olmasa, filmde gördüğü delikanlıya tutulur

Metin Toker gene mahkûm oldu. (Gazeteler)

Harakiri!

Adliyyede geçim zorluğundan istifalar devam ediyor. (Gazeteler)

— Demek o da istifa etti ha?...

— Niçin fakir?... Nefes zorluğu, idrar zorluğu dirken, bi de geçim zorluğu gelince dayanamadı!

da, her gün buralara gelir mi? Sarı kızla herkes alay eder.

Akşam üzeri Sarı kız geldi. Herkes alaya, şakaya başladı. Zavallı Sarı kız, alayı da anlamıyor. Her alayı ciddiye alıyor.

Ayhan, Sarı kıza:

— Senin göğüslerin neden bu kadar dik duruyor? diye sordu.

Sarı kız kıkır kıkır kıkır dedi:

— Hiç... Öyle işte, dedi.

— Nasıl öyle işte? Başka kızların göğsü neden seninki kadar dik değil.

— Benimki öyle...

— Peki, neden öyle?

— Allahtaaan...

— Hadi. Kime yutturuyorsun? Allahtanmış. Sutyen takıyorsun, biz bilmiyor muyuz?

— Valla sutyen takmıyorum.

— Takıyorsun. Takmasan böyle durur mu?

— Vallahi takmıyorum be...

— Hadi hadi, yutturma. Biz o kadar da eğayi miyiz?

Sarı kız nerdeyse ağlayacak:

— Vallahi billahi takmıyorum.

— Bal gibi takıyorsun.

— Allah canımı alsın ki takmıyorum.

— Hadi... işte belli.

— Allah bin türlü belâmi versin ki sutyen yok.

— Var işte.

— Yok diyorum. Yok, yok...

Nimet çarpsın ki yok. İki gözüm önüme aksın ki yok. Ben sutyen takmam. Kendiliğinden böyle.

— Hiç boşuna uğraşma. İnan dıramazsın.

— Can isterse inan...

— Mâdemki sutyen takmıyor-
sun. isbat et.

— Yemin ediyorum ya...

— İnanmam. Aç, görelim.

— Aaaa... Açmam.

— Bak gördün mü, demek
sutyen var Sutyen olmasa pek
âlâ açardın.

— Açmam ama yok...

Ayhan ne yaptıysa Sarı kıza
göğsünü açtıramadı. Geç vakit,
kız gidene kadar türlü diller
döktü. Sarı kız gidince Ayhan'ı
la alaya başladık:

— Hani açtıracaktın. Sen Sa-
rı kıza zor göğsünü açtırırsın.

— Eh görürsünüz. Bugün de-
ğilse yarın. Bu numarayı yut-
mayacak kadın yoktur. Ben kaç
kadını bu numarayla soyun-
durdum. Şimdi, inanmazsınız...

Ayhan, bu numaraya gelip
soyunan kadınların hikâyesini
anlatıyor.

Ertesi akşam, Sarı kız yine
geldi. Yine Ayhan numarasına
başladı:

— Neden senin göğsün o ka-
dar dik?

— Hiç... Kendiliğindeen...

— Kendiliğindenmiş. Sen ki-
me yutturuyorsun? Bal gibi de
sutyen var...

Sarı kız yemin billâh ediyor,
Ayhan direniyor. Ayhan o ak-
şam da kıza göğsünü açtırama-
dı. Biz de Ayhan'ı tiye alıyo-
ruz. Ayhan kızıyor, küplere bi-
oiyor.

— Oğlum, ne acele ediyor-
sunuz? Nasıl olsa bir gün aç-
acak.

Her akşam Sarı kız geliyor.
Ayhan da kıza faka bastırmak
istiyor. Sarı kız yutmuyor. Sa-
rı kız gidince biz de Ayhan'ı
kızdırıp deli ediyoruz. Ama Sa-

Öğretmen sıkıntısı devam ediyor! (Gazeteler)

rı kız, yavaş yavaş gevşer gibi
oldu. Hani nerdeyse ağlayıp:

— İşte bakın, sutyen var
mıymış?... diye göğsünü fora e-
decek.

Sarı kız gittikçe gevşiyor, a-
ma Ayhan da tümitsizliğe kapı-
lıyor. Bu böyle on, on beş gün
sürdü. Bir akşam Ayhan yeni
bir numara buldu.

— Her şeyi öğrendik biz, de-
di sen sutyen takıyormuşsun.

— Kim söyledi?

— Burhan söyledi.

Burhan, Sarı kızın tutkun ol-
duğu film artistiydi.

Sarı kız, hiç sesini çıkarma-
dı. Ayhan:

— Burhan görmüş, dedi, ona
acıp göstermişsin. Sutyen var-
mış.

Her zaman bu sutyen iddiası
na kızan, sinirlenen ağlamaklı
olan Sarı kız, bu sefer hiç al-
dınış etmedi. Çok soğukkanlı:

— Burhan'a ne inanıyorsun,
o yalancının biri demek:

Ben de senin için söyledigim
ne inanmıştım. Demek, senin
için de yalan söylemiş.

Dedi.

Sarı kız, bunları çok soğuk-
kanlı söyledi ama Ayhan'ın su-
ratı allak bullak oldu, rengi de-
ğişti.

— Ne dedi benim için? diye
bağırdı.

Kafadan biraz çatlakça olan
Sarı kız, yine kalıbını bozma-
dan, hiç önemsemeden:

— Senin arkan, dedi, ayı pos
tuymuş. Kuyruk sokumun...

Sarı kızın sözü ağızda kal-
dı. Ayhan bomba gibi patladı:

— Vay alçak... Ulan ben o
Ayhan'ın...

— Bana neye kıızıyorsun.
Ayhan görmüş. Bana da o söy-
ledi.

Kızgınlıktan tirtir, titreyen
Ayhan birden fırlayıp pantalo-
nunu aşağı indirdi. Orda bulu-
nanlara:

— Bakın, dedi, bende ayı pos
tu var mıymış?

Herkese ayrı ayrı dönüp sor-
du. Sonra Sarı kıza döndü:

— Nasıl, gördün mü?

— Gördüm.

— Var mıymış?

— Yokmuş. Demek Burhan
yalan söylemiş. Benim için de
sana yalan söylemiş. Şimdi su-
tüyün takmadığıma inandın mı?

Ayhan, pantolonunu toparla-
yıp askısını takarken:

Ağız köpük saçarak:

— İnandım, dedi, vay köpük
lusı... İkimize de yalan söyle-
miş.

Sarı kız gitti. Biz gülmekten
yerlere yıkıldık. Ayhan iyice
bozuldu.

— Ne gülüyorsunuz bel diye
bağırdı, bu numarayı herkes
yutar, demedim mi size? İşte
ben bile yuttum. Yalan mı söy-
lemişim...

Aziz NESİN

✱
Sis!

Erdal, bilgiçlik taşıyordu:

— Dünyanın en sisli şehri Lon-
dra'dır...

Bülend:

— O birşey mi? dedi. Ben da-
ha sisli bir şehir gördüm...

Erdal merak etti; biraz da kü-
ğümseyerek sordu:

— Neresiymiş orası?

— Bilmem ki, dedi Bülend...
Sisten gözgözü görmüyordu!

Sinemada ısıklık çalanlar altı ay hapis yatacak... (Gazeteler)

— Vay enayi vay, çalacak başka şey bulamadın mı?

«Rusyada bir yazar»

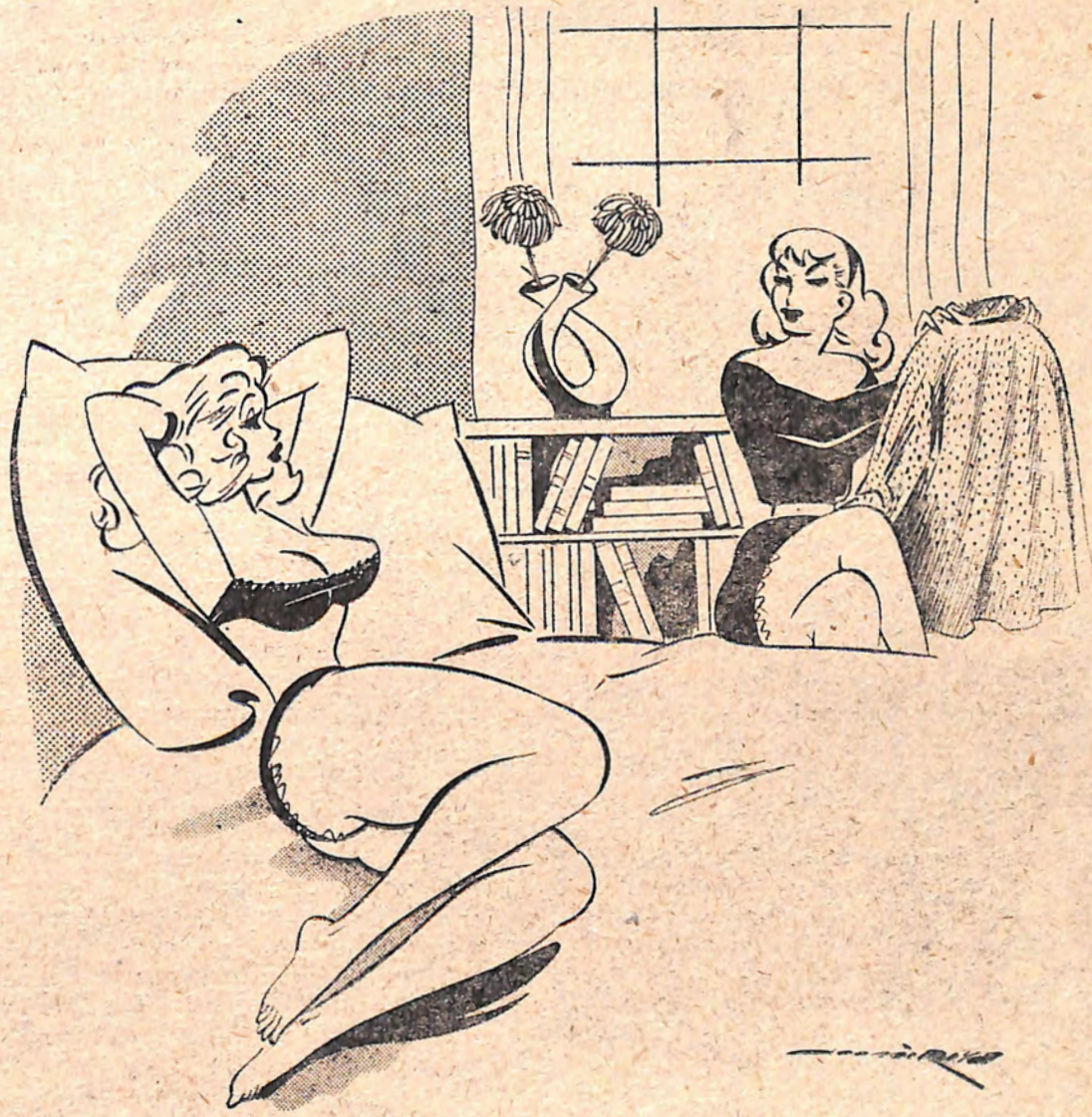
in, aynı zamanda ağırbaşlılığını
ra-birer tekme atabilsen altı ay
kayıp tarayan parmaklar, ev-
maya başlar.
halkına veda etmeğe başlayın-
ne alâmettir.
ık, sonu soğuktur.
yelerinin derecesini anlamak is-
arın mikroplarını taşıyabilir,
iği muhakkaktır.
ucuz bir nişan yüzüğüntü pahalı-
ldır...
k gülen espriden en iyi anlayan

dilsiz !

rin verdiği danslı bir partiye da-
lantı idi. Herkes birbiriyle acalıp
erle konuşuyordu. Davette sağır,
den anlayan kimseler de vardı.
konuşulanları naklediyordu. Bir
nuşan iki sağır dilsiz gördü, bun-
latıyor, sonra ellerini mendiline
ve sonra ellerini siliyordu. Gaze-
sina:
dam neye böyle durmadan elle-
ten sonra:
irtakım kirli hikâyeler anlatıyor
siliyor.

lara yardım etsin!...

— Kimbilir bu vizonları elde etmek için kaç avdî tuzak kuruyor...
— Avcıları bilmem... Ben sadece bir tuzak kurdum!...

Kumarbazın oğlu!

İkisi de çocuklarını mektebe
başlatıyorlardı. Kayıt günü, ko-
ridorda beklerken söz, çocuk-
ların zekâsından açıldı. Hakkı:
— Benimki şimdiden ona ka-
dar saymasını biliyor... dedi.

Kumarbaz İsmail de övündü:

— Benimki on ilçe kadar sayar.
Değil mi oğlum? Say oğlum da
amcan duysun...

İsmail'in oğlu saydı:

— Bir, iki, üç, dört, beş, altı,
yedi, sekiz, dokuz, on, ruva, kız,
vale...

#

Terazi!

Kadıncağız oğlunu bakkala gön-
derdi ve iki kilo erik almasını
söyledi. Çocuk erikleri alıp gel-
dikten az sonra bakkalın telefonu
çaldı. Kadın şikâyet ediyordu:

— Ben sizden iki kilo erik is-
temiştim, halbuki tartıyorum bir
buçuk kilo geliyor. Galiba terazi-
niz yanlış.

Bakkal:

— Hayır hanımefendi, dedi, te-
razimiz doğrudur, yalnız siz bir
kere de oğlunuzu tartınız mı aca-
ba?

Tanırmıs!

Polis kazazedeye sordu:

— Size çarpıp kaçan otomobi-
lin numarasını alabildiniz mi ha-
rî?

Adam:

— Hayır, dedi. Fakat kahkaha-
sını nerede olsa tanırım.

#

Aile yükü!

Heyecanla cevap bekleyen genç
aşığa baba:

— Pekî delikanlı, dedi. Tekli-
fini kabul edip sana kızımı verir-
yorum. Fakat bir allı gecindire-
bilecek durumda mısın? Yanî ka-
zancın buna müsait mi? Zira biz
tam yedi kişiyiz!...

Sırt ağrısı!

Doktor Lâmi, muayenehaneye
girer girmez koltuğa göken has-
taya sordu:

— Geçmiş olsun. Neyiniz var?

Adam, omuzlarını göstererek
karşılık verdi:

— Bu sabah üstünüze âfiyet
nasıl oldu bilmem, tam ceketimi
giyip sokağa çıkınca, sırtıma bir
ağrı âriz oldu, buraya gelinceye
kadar neler çektim.

Doktor, sükûnetle:

— Pekî, ceketinizi çıkarın. Ba-
kalım.

Hasta ceketini çıkardı, kısa bir
muayeneden sonra doktor hasta-
ya seslendi:

— Şimdi ceketinizi giyin baka-
lım...

Adam, ceketini giyince, dok-
tor:

— Nasıl? dedi. Gené sırtınız
ağrıyor mu?...

Adam, neşeli neşeli cevap ver-
di:

— Hayır, bir şeyciğim kalmadı.
Hayret, bu ağrıyı nasıl kestiniz?

Doktor Lâmi, hafif bir gülüm-
seme ile:

— Basit, dedi. Dalgınlıkla ce-
ketle beraber giydığınız tahta as-
kıyı çıkardım...

BÜYÜK İKRAMIYE

HAYRİ YILMAZ. Betül'ü nasıl kafesliyeceğini düşünüp duruyordu. Hayri, uçarı mı uçarıydı. Genç müteahhitlerimizden Hayri Yılmaz... Ama işte Betül onu yıldırıyordu. Yıldırıyordu, çünkü yüksek sosyetedendi kız. Yaniya zenginlerle düşüp kalkmağa başlamış... Hayri, gerçi «genç müteahhitlerimizden» di ama, onun başlıca taahhüt işi, sermayedar bulmak, ortaklık kurmak, avans aldıktan sonra onu işe yatırıp yeni bir sermayedarın vereceği avansla evvelki işi tamamlayıp üçüncü bir para babası avına çıkmaktan ibaretti. Bu suretle, dilinden başka sermayesi! olmadığı halde başkasının parasıyla hem onların işini, hem kendi işini yürütmenin adına müteahhitlik deyip çıkıyordu.

Yemezdi Betül bu numaraları. O, para verdi. Akşam çaylarını Hilton'da içmek, yemeklerini Kulis'te yemek, gece Roof'ta içip eğlenmek... E, zavallı genç müteahhit bu sığa nasıl dayanır?

Hayri kendine bir çare aradı ve buldu: piyango bileti almak... Betül'ü tanıdığı anda, korkunc istikbalin tehlikelerini gören bir politikacı gibi, Hayri de, bir yandan kızı, devam etmeğe alıştığı yerlerde dolaştırırken, bir yandan mali gelir kaynaklarını sağlamaya bağlamak, birdenbire «para» lanmak ihtiyacını duymuş ve hemen piyango bileti almağa başlamıştı...

Hayri'nin gözü, elinde olmadan, dan, yan masada gazete okuyan birine ilisti. Gazetede geniş bir yazıyla «Kazanan numaralar» ilan ediliyordu. Bu konuya karşı

hassaslığını Betül'e duyurmak, sezdirmek istemezdi. Yerinde kıpır kıpır kıpırdanmağa başladı.

Betül, koltuğuna iyice gömülmüş, gözleri dalmış, düşünüyordu: Çuval modası çabuk geçecekti. Bu kış için yaptırdığı elbisele rin yerine bahara ne giyecekti? İşte hiç bir mevsimliliği kalmamıştı. Öyle ya, gardrobunda topu topu on beş kat yünlüsü, tayyörtü, döpiyesi kalmıştı işte... Şurada kaç ay vardı ki bahara?

— Hayricim, dedi, Betül birden bire, Hayricim; bahara hazırlanmam lazım... Dior'a model ısmarlamalıyım...

— İsmarlıyalım şekerim. Bak sana garson...

Betül sordu:

— Garson'u ne yapacaksın?

— Bir şey ısmarlıyalım demedin mi?

— Aşksun Hayricim... Ben sana Dior'a model ısmarlamaktan bahsediyordum...

— Onu da yaparız şekerim...

Garson gelmişti. Hayri:

— Bana bir Akşam getir... dedi.

Betül sordu:

— Ne yapacaksın Akşam'ı?

— Senin uğurunu deniyeceğim...

— Ya... Nasıl?

— Her ay bir bilet alıyorum da... Bir bakalım, şansma bir şey var mı, yok mu?

Betül, zarif dişlerini göstererek gülümsedi. Dudakları o kadar hoş, hele alt dudağı o kadar etliydi ki, biçare Hayri yutkunmaktan kendini alamadı. Ne zaman Betül'ün dudaklarına baksa hemen beline sarılmak, cici, sert göğsünü kendi göğsünde ezmek, onla-

rın sertliklerini duymak, bacaklarının yay gibi gerildiğini baldırlarında hissetmek ve o güzel, o kalın ağzi ağzında eritmek ihtiyacını duyardı. Elinde olmadan yüzü dalga dalga kızardı. Koltuğunda ileri kaydı. Geriye yaslandı. Gerinir gibi oldu.

Gazete gelmişti. Hayri, kayıtsız kayıtsız bir göz attı. Listeyi gözden geçirdi. Neden sonra, iri siyah rakamlarla dizili, en baştaki büyük ikramiye kazanan numarayı gördü. Birden bire doğruldu. Hayir, evet, hayır... Nasıl olurdu?

Betül, onun bu irkilmesini farketmişti. Uykulu gibi bakan, bu yüzden de bütün erkekleri tahrik eden gölgeli gözlerini Hayri'ye çevirdi. Nefes kadar hafif bir sesle:

— Ne var? dedi, ne oluyorsun?

Hayri harıl harıl aranmağa başlamıştı:

— Sorma, dedi, bu sefer tamam. Gerçekten bana uğurlu geldin şekerim. Büyük ikramiye yarım milyon lira benim bilete vurdu...

Betül'ün pembe dudakları kıvrıldı, yayıldı:

— Sahi mi söylüyorsun? Hemen Nice'e gideriz...

— Gideriz ya... Ama kumar oynamak yok Montecarlo'da...

Nihayet ceplerinden birinde, bileti buldu. Baktı, karşılaştırdı. İnanmadı, Betül'e de gösterdi:

— İstersen bir de sen bak...

Ne kadar kendine hâkim olmak istese, sevinç ve heyecanla titriyordu. Nasıl titremesin ki, yarım milyona Betül'ün en az bir senesini satın alabilirdi...

Betül masaya eğildi:

— Evet, dedi, numaralar aynı: 022022... Her halde gazete yanlış yazmamıştır...

Soğuk bir düş gibi beynine inen bu ihtimalle Hayri Yılmaz, biraz sarsıldı. Ümitlerinin soğudğunu hissetti. Fakat keskin zekası, hemen ona yol gösterdi:

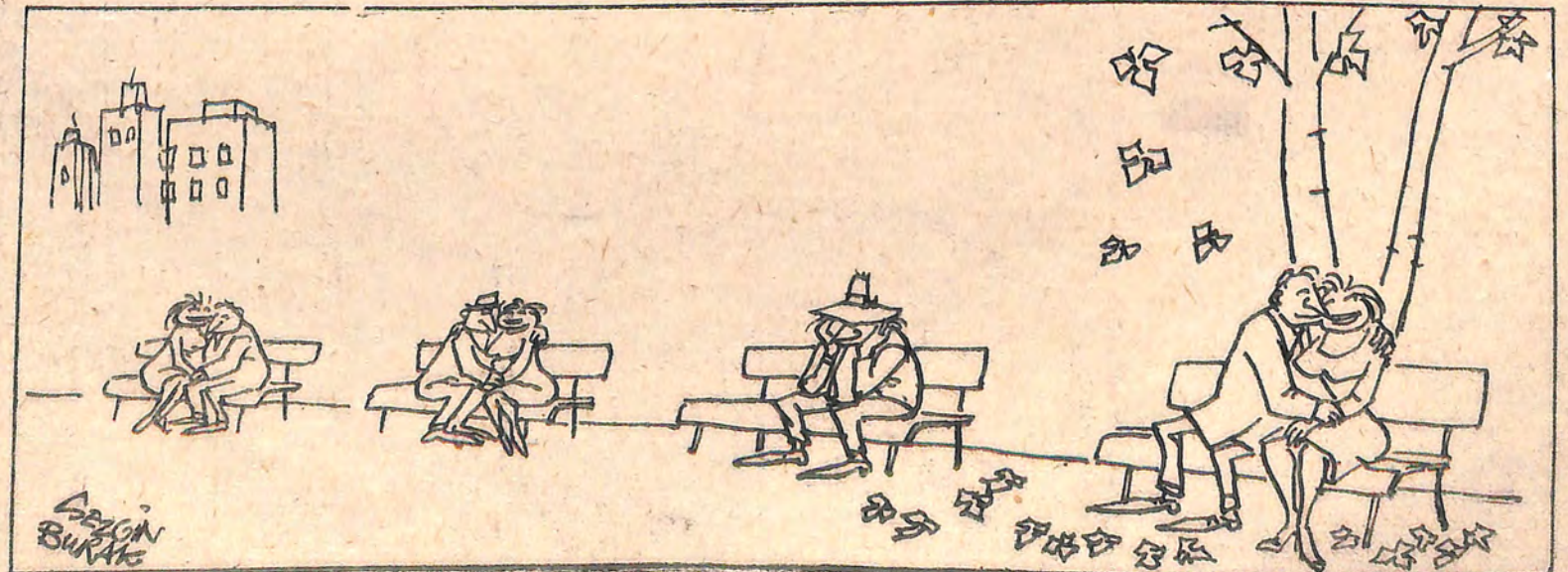
YAZISIZ!

— Gel şekerim, dedi, telefona kadar gidelim... Bu işi beraber tahkik ederiz...

Gittiler. Milli Piyango İdaresi ni buldular:

— Affedersiniz, büyük ikramiye bu ay hangi numaraya çıktı?

ZÜLKÜF BEY:

Telefondaki ses tıkr tıkr say-
dır:

— 022022'ye efendim...

— Efendim?

Bunu sorup, Hayri, telefonu
Betül'e geçirdi. Kız dinledi:

— 022022 dedim...

— Teşekkür ederiz, rahatsız
ettik...

Dünyanın rengi nasıl birden bi-
re değişivermişti. İki sevgili yer-
lerine dönerlerken Betül eskisin-
den daha cömertçe Hayri'ye yas-
lanıyor, sivri memelerinin sertli-
ğini onun kolunda hissettiriyor-
du.

O gece, sabahlara kadar çılgın-
ca içtiler, eğlendiler. Betül, bütün
tanıdıklarına övündü. Hayri'nin
birden bire zengin sayılacak hale
geldiğini söyledi. Dans ederken,
hiç kimsede görmedikleri yapı-
şıklıkla etrafta imrendirdiler.

Hayri mesut, Betül memnundu.
Delikanlı, son bir demir ihalesi iç-
in avans aldığı yirmi bin liranın
mühimce bir kısmını Betül'e ver-
di ki, istediği modellere göre el-
bise yaptırmak üzere «hususî el-
lerden» kumaş getirsin... Ertesi
gün kendisi de bir kaç kostüm is-
marladı. İhtiyacı olan bazı şey-
leri aldı. ki, bunlar arasında ne-
fis bir oda takımı da vardı. Hal-
buki Hayri bu takımı asla ala-
mazdı. Hiç değilse bir kaç yıl
buna imkân yoktu.

Akşama doğru, Betül'e telefon
etti:

— Beni Hilton'da bekle haya-
tım... Piyango idaresine uğrayıp
zengin olarak karşına çıkmak is-
tiyorum...

Hayri, Piyango idaresine uğra-
mıştı. Ne olur ne olmaz diye (sa-
adetline bir türlü inanamıyordu
çünkü) memura:

— Büyük ikramiye, yani yarım
milyon lira 022022 numaraya vur-
du, değil mi? diye sordu. Memur:

— Evet bayım, yoksa bilet si-
zin miydi? dedi.

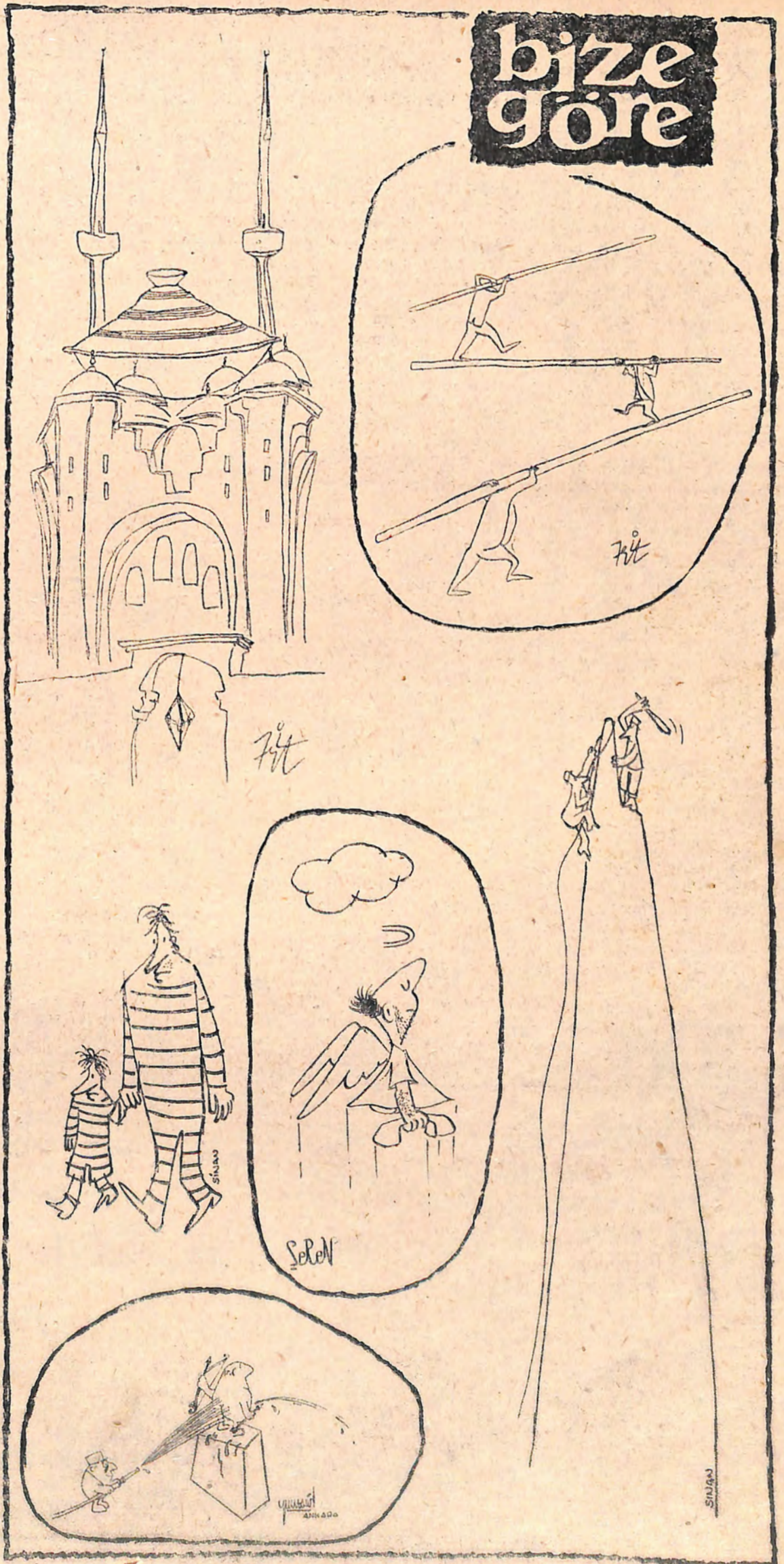
Hayri, hiç ses çıkarmadan bi-
leti çekip uzattı. Memur büyük
bir neşayle:

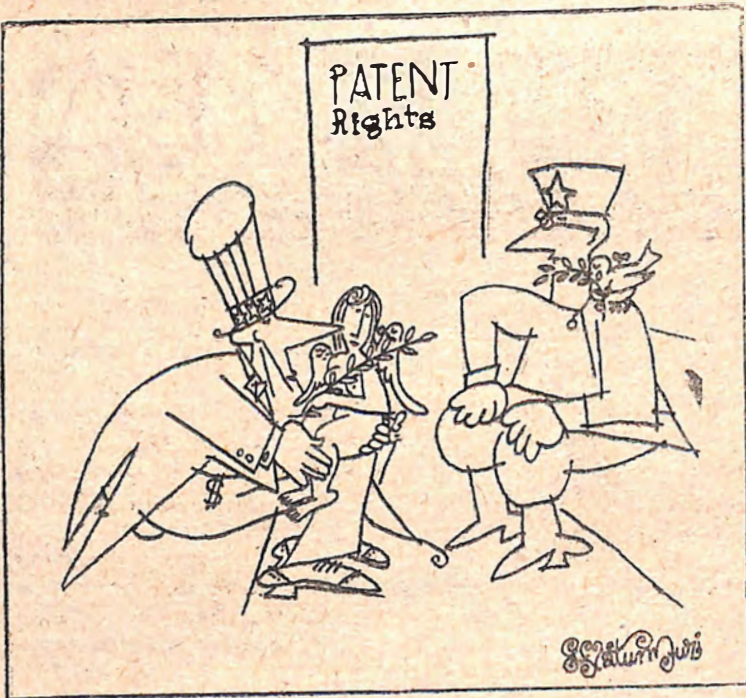
— Tebrik ederim, dedi. Yalnız
şu anda bu parayı makit olarak
ödiyemeyiz. Mevcudu kasadan al-
ıp üsttarafı için çek yazmam lâ-
zım... Biraz bekliyeceksiniz.

— Zararı yok, dedi Hayri, bek-
lerim.

Gözlerinde Betül'ün «beni öp-
der gibi aralanmış dudaklarının
hayali, beklemeğe başladı. Memur
da çek dolduruyordu. Bir aralık
gözü yeniden bilete ilişti. Bir-
den kaşlarını çatı. Bir düğmeye
bastı. İçeride büyük, kırmızı bir
lamba yandı. Kapıdan iri kıyım
bir herif başını uzattı. Gise me-
muru başıyla Hayri'yi gösterdi.
İki dakika sonra iki kişi simsıkı
kollarına girdiler. Memur hiddet-
le bağırıyordu:

— Az daha beni tongaya bastı-
rıyordu... Dolandırıcı kerata. Ge-
çen avır bir biletivle numarası
aynı diye büyük ikramiye al-
mak için gelmiş!.. — Hikâyecî —

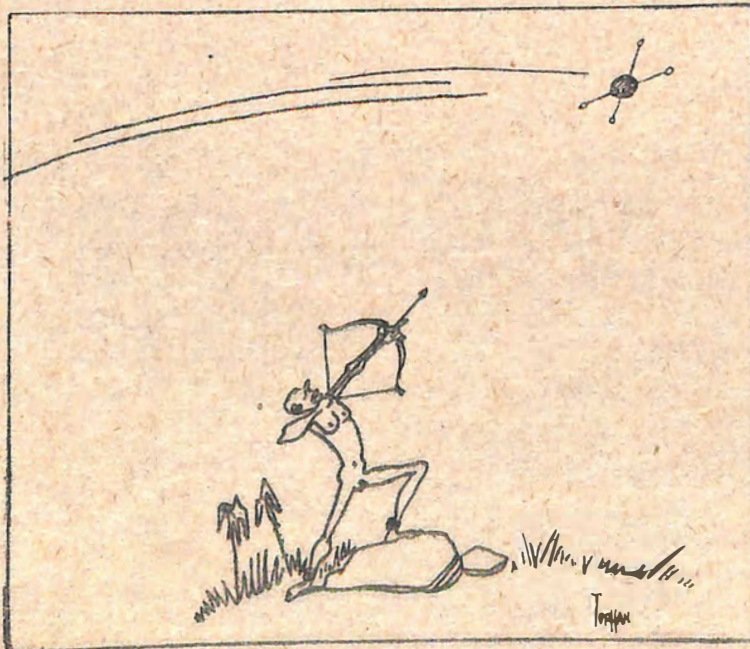

YAZISIZ!

YAZISIZ!

YAZISIZ!

Londra'da neşredilen siyasi karikatürler albümüne üç Türk san'atkarının eseri alınmıştır.

1 — Eflâton Nuri ERKOÇ

(Akbaba karikatüristi)

Bu albümü, Milletlerarası Hür Gazeteciler Federasyonu hazırlamıştır.

2 — Bülent Hikmet ŞEREN

(Akbaba karikatüristi)

Albüm 128 sahifedir. Adı The Great Challenge'dir. Türkçesi (Büyük Meydan Okuma) demektir.

3 — Turhan SELÇUK

(Milliyet karikatüristi)

HASTA VE İLAÇ

Kadıköyden Sabiha Ertekin soruyor: Bünyem biraz zayıf, ikide bir hasta oluyorum. İlaç fiyatları görülmemiş derecede arttı. Ne yapayım?

Cevabımız: Hastalanmayın!

Taksim'den Aysegül soruyor: Hiç bir partiye kayıtlı değilim. Arkadaşlarım güzel olduğumu söylüyorlar. Hangi partide bana istikbal var?

Cevabımız: Kasım Gülek Genel Sekreter olduğu müddetçe Halk partisinde!

İzmir'den Afif Ağrılı soruyor: İktidar Partisini tutuyorum. Fakat yine de hayatımdan memnun değilim. Ne yapayım?

Cevabımız: Muhalef olmadığınız şükredin!

Bilecik'ten Nazım Başkut soruyor: Ne ekersen onu biçersin sözü kimin için söylenmiştir?

Cevabımız: İktidara göre mu nalefet, muhalefete göre iktidar için.

Zonguldak'tan Nuriye Çınar soruyor: Benim deliğim büyük yamam küçük. Bilin bakalım mesleğim nedir?

Cevabımız: Devlet memuru. Eskişehir'den Vedat Akıllı soruyor: Şair olmak için nasıl hareket etmem lâzım?

Cevabımız: Tıpkı eski Vekillerimizden Sıtkı Yırcalı gibi: Önce politikaya atılırsınız. Milletvekilli olursunuz, arkadan Vekillğe yükselirsiniz. Bu makamdan ayrılınca da ilham perileri etrafınızı sarar!

Moda'dan Gül Beyko soruyor: Baş kel olan şınşır tarak kullanabilir mi?

Cevabımız: Elbette kullanır. İktidar partisi demokrasiyi nasıl kullanıyor!

Samatya'dan Nejat Atlı soruyor: Ben öztürkçe'ye taraftarım. Cümle'ye tümce, kitaba petik, kafiye'ye uyak, kalem'e yazak, felsefe'ye usbilik, doktora utac, tiyatro'ya oyuntay demek daha hoşuma gidiyor. Siz bu akıma ne dersiniz?

Cevabımız: Allah deriz!...

Beyazıt'tan Salim Nurlu soruyor: Maarif Vekili Celâl Yardımcı okulların açılması birçok vatandaşları zengin edecektir dedi. Zengin olacak vatandaşlar kimlerdir?

Cevabımız: Kahvehane sahipleri, sinemaocular ve okulların önünde satıcılık yapan esnaf!

MILLETLER GÜLÜYOR

Anlıyormuş

Şerifin karısı misafirine kızının müzik imtihanında nasıl birinci geldiğini büyük bir gurur ve heyecanla anlatıyordu. Misafir kadın da bu heyecana lâyık bir anlayışla başını salladı:

— İnsan nasıl sevinir ve iftihar eder bu gibi hallerde bilirim, dedi. Bizim öküz ziraat sergisinde birinci geldiği zaman, ben de ne kadar sevinmişim...

(Amerikan)

Tarif üzere!

Polis, yerde yatan yaralıya sordu:

— Sizi vuran adamın eş kâlini bize tam olarak tarif edebilir misiniz?

Yaralı:

— Tabii, dedi. Onun beni vurmasının sebebi de bu idi, zaten...

(Fransız)

Vazifesi ne imiş!

Fabrika müdürü, yeni alınan işçiye sordu:

— Ustabaşı size vazifenizin ne olduğunu iyice anlattı mı? İşçi hararetle:

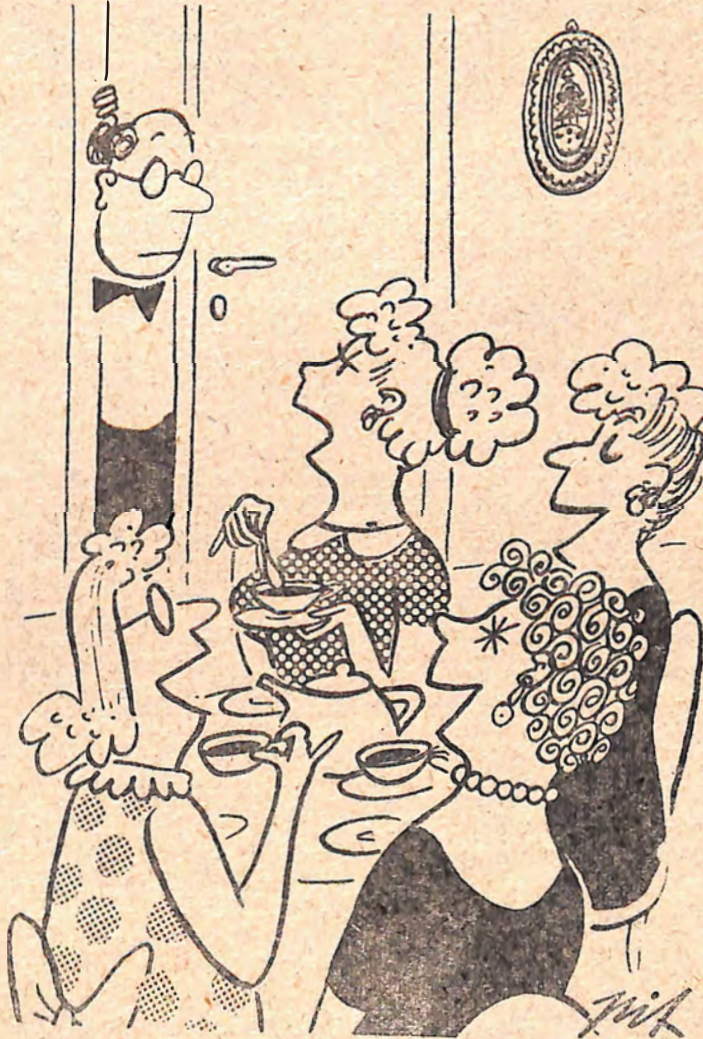
— Evet efendim/ dedi. Atölye kapısında duracağımı ve sizin geldiğinizi görür görmez koşup kendisini uyandıracağım sonra da tezgâhın başına geçip işime başlayacağımı...

(Meksika)

— Buyurun, Marilyn Monroe ile mi konuşuyorum? (İtalyan)

KADIN MANTIĞI

— Kapıyı kapa canım, kocalarımızdan bahsediyoruz. Siz erkekler! Alâkadar edecek ciddi bir konu değil!... (Alman)

İlk yardım!

Uzun zaman «İlk Yardım» gönüllü kurslarına devam etmiş bir sürü şey öğrenmişti. Nihayet bunları kullanabileceği bir fırsat çıktı. Bunu sonradan bir kurs arkadaşına şöyle anlatıyordu:

— Karşıya geçecektim. Birden büyük bir gürültü ve feryat sesleri duydum. Yaşlı bir kadın yerde yatıyordu, bacağı otomobilin tekerlekleri altında kalmış ve kırılmıştı herhalde. Çok fena oldum. Fakat düşün ki, ilk yardım bilgilerimi tatbik edebileceğim bir yer çıkmıştı nihayet. Derhal iyice eğildim, başımı bacaklarının arasına soktum ve böylece hiç bayılmadan yaralıya baktırdım...

(Fransız)

Acıklı bir müdafaa.

Anne ve babasını canavarca bir şekilde öldürmüştü. Mahkemeye getirildi. Kalabalık bir dinleyici huzurunda duruşmasına bağlandı. Savcıdan sonra katilin avukatı konuştu. Uzun bir müdafaa yaptı, bunun sonunda hâkim ana, baba katiline dönerek sordu:

— Avukatının müdafaasına ekleyecek bir sözün var mı?

O zaman iberiki ayağa kalktı ve ağlayarak:

— Sayın Jüri Azaları, dedi, zavallı bir ökeleze acıyınız!

(Amerikan)

Vakim vak'a!

Doktor hemşireye soruyordu:

— Doğum odası önünde iki adam var, bir aşağı bir yukarı dolaşıp duruyorlar, çok mu güç bir doğum oldu?

Hemşire:

— Hayır, dedi. Adamların biri ilk defa baba oluyor, öbürü ise çocuk oğlan olacak diye beşyüz liraya bahse girmiş!

(İtalyan)

Eski şarap!

Adam öfkeyle bağırdı:

— Bu ne rezaleti! Garson, bu şarabın içinden beyaz saç telleri çıktı!

Garson gülmüştü:

— İyi ya efendim, siz de şarap çok eski olsun dememişiydiniz!..

(İspanyol)

Vakit nakittir!

İki iskoçyalı konuşuyorlardı. Biri sordu:

— Yahü, sen fena halde kekeme idin, nasıl oldu da böyle birdenbire iyileşiverdin?

Öbürü anlattı:

— New York'la üç dakikalık bir telefon konuşması yaptım da...

(Amerikan)

— Evet, burada bir garpinti duyuyorum ama, bayan sizin de benim gibi doktoru beklemenizi tavsiye ederim...

(Arjantin)

Papeloğlu

ERCÜMEND EKREM TALU

— 40 —

— Ülen! dedi.. Sen ne ağzı galabalıh adamsın be! Sende bu gene varken, daha sırtın yere gelmez!

Arkasından da ciddiyetini takınarak şunu ilâve etti:

— Emme, işlerim bozulur, bana da bir kötülük gelirse, seni yahalarım.

— Velinimetim! Sebebi devletim! Bu tehdidi, ikide birde ne diye savurursun? Şimdiye değin kılma bata geldi mi? Bak, inşallah, şimdiden sonra da elele verir, eskisi gibi yekdiğerimize zahir olursak, daha ne günler görürüz. Esasen, zatı hazreti padişahiye nisbet ve ubudiyetim olduğundan bundan böyle, her şeyden emin olabilirsin, efendicğim!

— Padişah senin nen?

— Kayınpedere de deminden anlattım a: Valide merhume, dairei hümayunun eski çıraklarındandı. Hazan hazretleriyle küçüklükten bir arada büyümüşlerdi...

— Aferin be İzzet! Gene kedi gibi dört ayak üstüne düştün!

Hep birden gülüştiler...

İzzet Efendi adını atmıştı. Şimdi ne yapıp yapıp, alt tarafını getirmeli idi. Evelallah, kendine bu hususta güveniyordu. Satılmışı artık bu defa büsbütün kendine bağliyacaktı, he mde öylesine ki, o, hiç bir suretle kendisinden istigna gösteremiyecekti.

Lâkin, içinde, şu dakikada bir işkil vardı. «Seni aradı..» dedikleri adam da kimdi acaba? Niçin aramıştı? Ne istiyordu? Bu, her şeyi gözüne aldırması ve devir değişti ise de herçibadabat vergi kâtibini haklamağa azmetmiş bir mürteci mi idi? Her halde, ya-

bancı olduğu muhakkaktı. Buralı olsa, kendisini tanırlardı.

İzzet Efendi Satılmışla konuşuyorken hep zihininden bunları geçiriyordu. Nihayet kendince bir karar verdi: Hükûmete kadar gidecek ve yeni kaymakamdan resmî himaye istiyecekti.

— Eh, iki gözüm efendicğim.. bugünlük, eski rabıtayı ihya eyledik a, yeter. Şimdi daha mühim işlerimiz var. Senakârınız onları görmeğe varayım. İnşallah ya bu akşam, yahut ki yarın tek-rar gelir, efendimle uzun uzadı-ya hasbihal ederim.

Diyerek yerinden fırladı.

★

Kaymakam olarak, Bafradan buraya gönderilen izzetli Ligor Efendi, Sivaslı idi. Delikanlılık çağında Sivas valilerinden bir zatın dikkatini çekmiş, onun hâmeti ile okutulmuş, idadiyi bitirince Mektebi Mülkiyede de tahsili temin olunmuştu.

Cezairi Bahrisefitte sırasıyla maiyet memurluğu, nahiye müdûrlüğü, Molova kaymakam muavinliği, Sakız tahrirat müdûrlüğü, Ayvalık müstantikliği gibi me-muriyetler ifa ettikten sonra, bir aralık iftiraya uğramış, Kuşadasında ikamete memur edilmişti.

Meşrutiyetin ilânıyla beraber, mağdurini siyasiyeden olduğunu ileri sürerek, İzmirden, yahut ki Sivas veya Cezairi Bahrisefitten mebus çıkarılmasını istemiş, lâkin hükûmet kendisinin «umuru idaredeki külli vukuf ve ehliyetinden» istifadeyi daha muvafık bularak Bafraya kaymakam yapmıştı.

Ligor Efendi tam o devirdeki Rum memuru tipi idi. İrkdaşları-

nın hıyanetini bildiği ve, bunun kendi üzerine de sıçramasından korktuğu için, hükûmetten muhteriz, ne de olsa gâvur olduğu ve içinden (Megali İdea) ya bağlı bulunduğu için de alttan alta memlekete düşman, tavşan tersi gibi ne kokar, ne de bulaşır, yalnız pira ile yumruğa baş eğer bir herifti.

31 Martta birazcik ödö patlar gibi olmuş, fakat Bafra halkı kılmıdamadıkları için rahatı pek bozulmamıştı. Oradan buraya geliş de sırf bir tesadüf eseri idi: En yakın yerdeki kaymakamın al-lelâcele buraya nakli icap etmiş-ti... o kadar!

İzzet Efendi, iki adımda bir takip edilip edilmediğini anlamak için arkasına dönüp bakarak, hükûmet konağına gitmiş ve kaymakamın yanına girmişti.

Ligor Efendinin istihdamı hakkında üzerine:

— Bendeniz, İzzet! dedi

— Müşerref oldum. Bir emriniz mi var, efendim?

— Estağfurullah! Maruzatımı hususî serdetmek isterim.

Kaymakamlık odasının pencere önüne tesadüf eden köşesinde yabancı bir adam oturuyordu. Kim olduğunu bilmediği bu adamın yanında, vergi kâtibi kaymakama derdini bittabi açmak istemiyordu. Lâkin, Ligor Efendi, o zati işaretle:

— Bets yok efendim! dedi. Beyefendi hazretleri yabancı değillerdir. Allah ömürler versin, kazamızda bazı teftişatta bulunmak için teşrif ediyorlar.

O adam da, esasen, deminden beridir, bakışlarını vergi kâtibinin üzerinden ayırmıyordu. Bu

vaziyet karşısında, İzzet Efendi merakını ifade etmeğe mecbur oldu.

— Efendim... dedi, bendeniz burada cemiyeti muhteremenin mümessili bulunuyorum. Hâdisesi müessife esnasında, bağilerin intikamından tahaffuz için bir müddet bazı dostların nezdinde ihtifaya mecbur olmuştum. Bu defa ihtifagâhımdan çıktım. Bittabi ifa olunacak bir takım âli vezâifim var. Halbuki kulunuzu elân bir maksadı mahsus ile arıyanlar olduğunu istihbar eyledim. Anıncün hükûmeti mübeccelemizin himâye ve sahabetini dilemeğe geldim.

— Kimmiş, efendim, zatı âlilerini arıyan? Biliyor musunuz?

— Hayır. Hüviyetini bildirmiş olsaydı, yarı yarıya muhmein olurdum.

Bu esnada, muhavereye kulak asmakta olan koltuktaki zat lâkırdıya karıştı:

— Siz İzzet Efendi misiniz?

— Evet... kulunuzum.

— O halde, sizi arıyan benim.

— Ya! Öyle mi, efendim? Abdi âcizimize bir emriniz mi vardı?

— Bazı şeyler görüşecektim.

— Hay hay, efendim! Ne zaman arzu ve irade buyurulursa...

Yabancı adam, Ligor Efendiye döndü:

— Kaymakam bey! Boş bir oda bulabilir miyiz?

— Başüstüne, beyefendi hazretleri! Tahrirat başkâtibimiz rahatsızdır; onun odası boş. Müsaade edin, yol göstereyim.

Ligor Efendi önde, ötekiler de arkada, tahrirat kâtibinin odasına geçtiler. Burada, kaymakam çekildi şe İzzet Efendi ile yabancı zatı başbaşa bıraktı.

Yabancı adam boş yazıhanenin önüne geçti, vergi kâtibini de karşısına oturttı ve söze başladı:

— Ben önce kendimi tanıtayım: İttihat ve Terakki merkezi umumi müfettişlerinden Vîzbaşı Safder!

İzzet Efendi komik bir tarzda yerinden sıçradı, önünü ilkleledi, kandilli bir temenna çaktı.

— Şerefyap oldum, beyefendi hazretleri!

Bu harekete aldırış etmeden, Safder Bey devam etti:

— Buraya niçin geldim, biliyor musunuz?

— Hayır, velinimetim! edna mertebe malûmattar değilim. Safa geldiniz! (Devamı var)

APARTMAN DAİRELERİ

D o l g u n P A R A

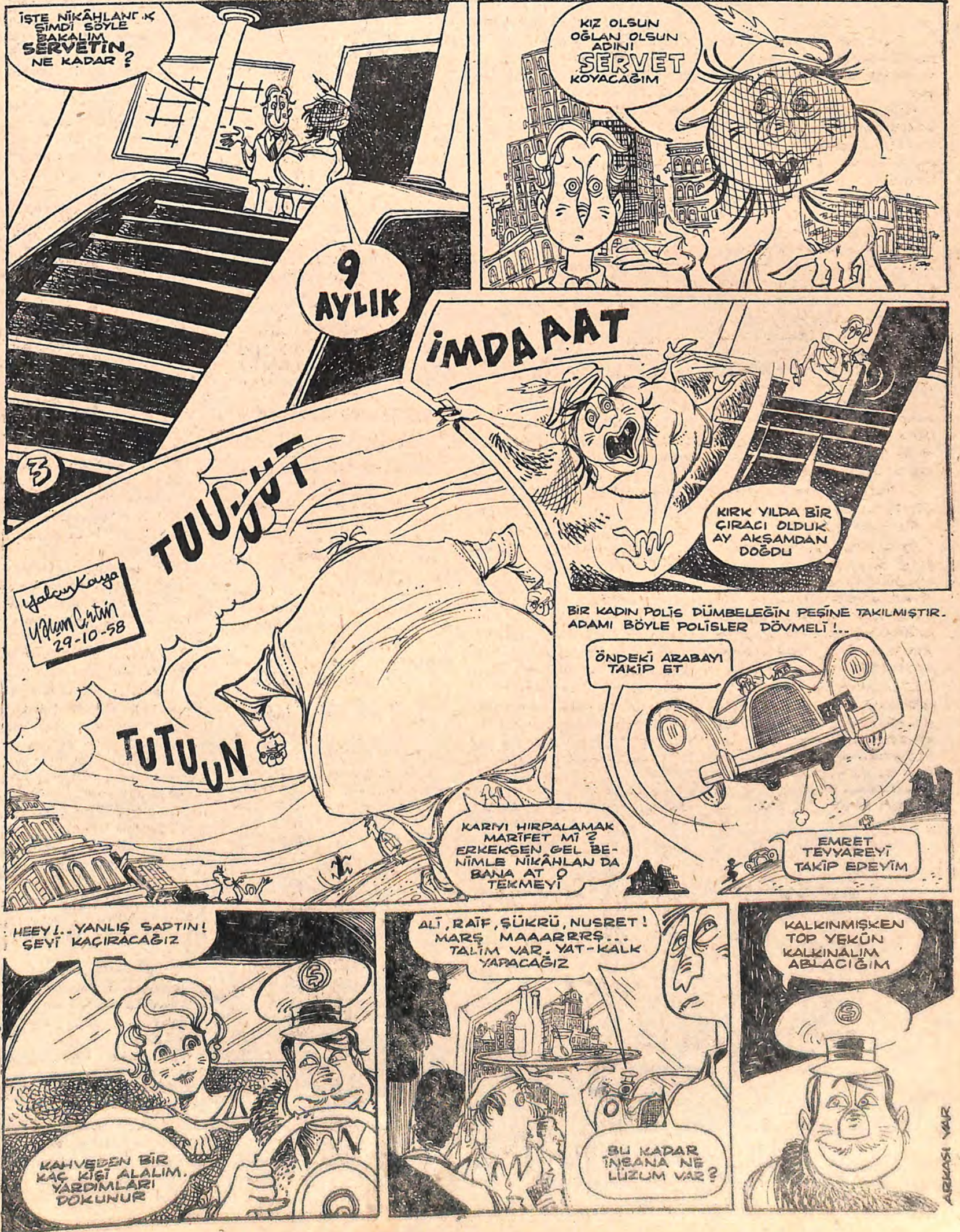
Çeşitli TAHSİL ve

AYLIK GELİR İkramiyeleri

EMNİYET

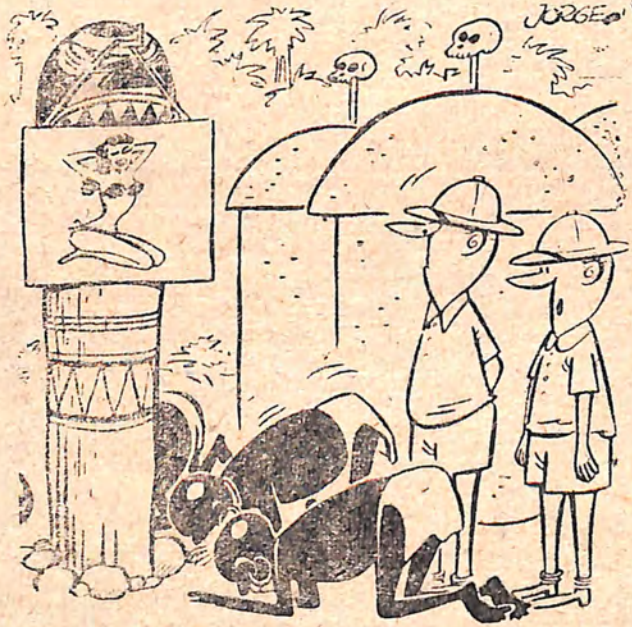
SANDIĞI

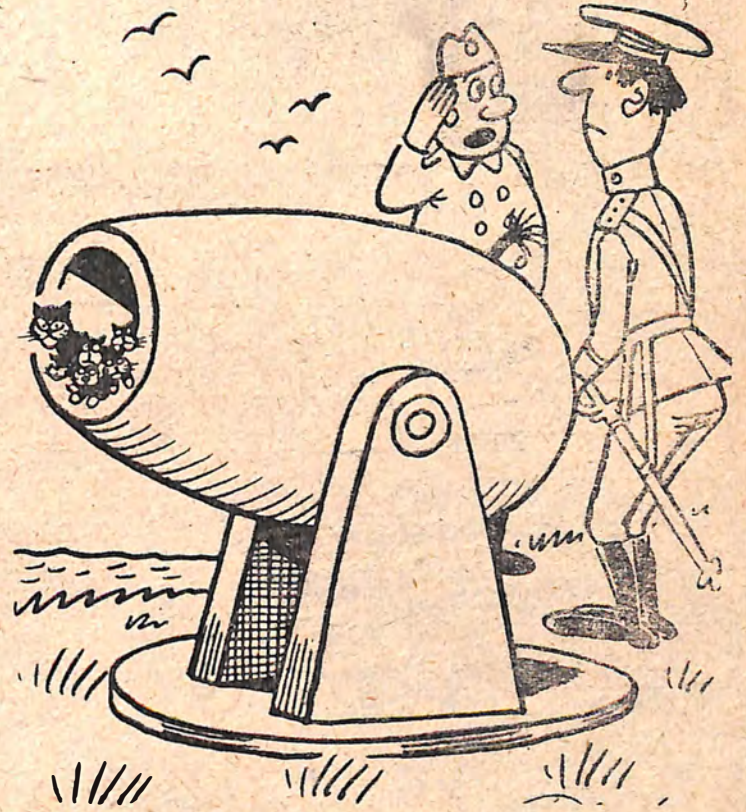

dünya

Karikatürleri

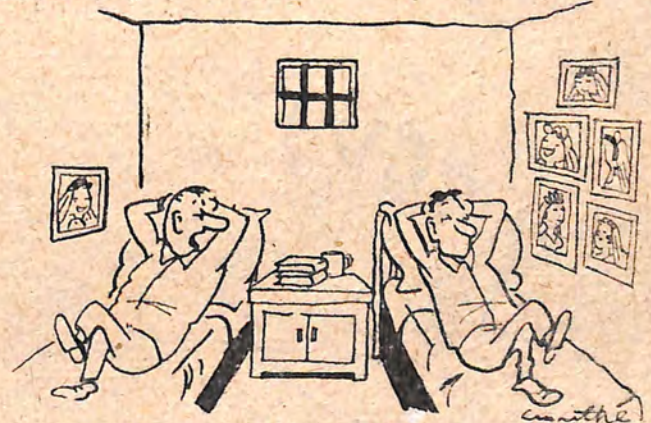
-Jean Russelin fotoğrafını gördükten sonra ibadetlerini değiştirdiler.

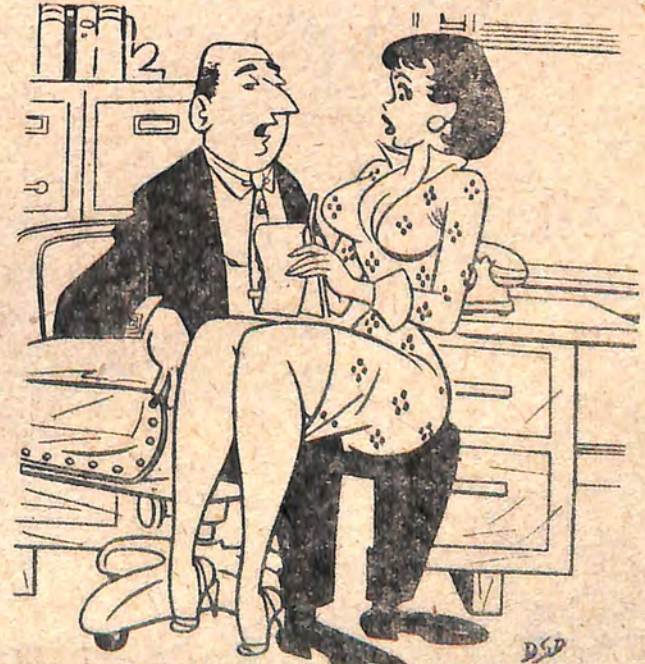
-Albayım, bu top esrarengiz bir şey biraz kımıldatınca miyavlıyor.

-Bayan, sizde bir şey yok...
-Var doktorcuğum var... Bende hekim hekim
çöleşmek hastalığı var.

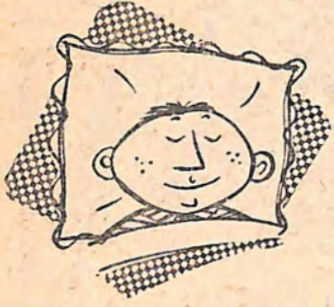

-Eee, sen neden içeriye girdin ?...

-Ne ?.. Bana bir mektup mu yazdıracaksınız ?
-İnanamaam, sizin başka bir maksadınız var
galiba.

Mesut aile !

Baba, rahat uyuyor!

Anne, rahat uyuyor!

Çocuk, rahat uyuyor!

Çünkü :

Hem Canları,
Hem Malları,
ölüme, yangına, kazaya
karşı sigortalıdır!

**Ankara
Sigorta**

Daima emrinizde ve
hizmetinizdedir!

Sahibi:

YUSUF ZIYA ORTAÇ

Yazı işlerini idare eden.

Kadri YURDATAP

Hazırlayan :

Selâmi M. YURDATAP

Taşıma suyla değil,
biriktireceğiniz parayla

- Ayda 15, 30, 60 veya 90 lira biriktirmekle
- Her hesaba % 50 kazanma şansı,
- 200 hesaptan 100 tanesine ikramiye isabeti
- Bir kişiye 30.000 lira
- Faiz geliri ve diğer ikramiyelere iştirak hakkı

AKBANK

**AİLE TEVDİATİ
HESAPLARI**

**İİ
SÜMERBANK**

Hesap açtıranlara en fazla menfaat
temin eden Bankadır

Çocuğunuz

henüz okulda iken

**ÖMÜR BOYUNCA
BİR İRAT
sahibi olabilir**

Şimdiden kendisine

**TÜRK TİCARET
BANKASI**nda

bir
**İKRAMİYELİ GRUP
MEVDUATİ HESABI
açtırınız**

**Baskıdan yer:
ERCAN MATBAASI**

**Arka Kapak Daskı:
ŞAKA MATBAASI**

**Adres :
Klotfarer Cad. No. 8-10
Daire: 8**

Belediye - İstanbul

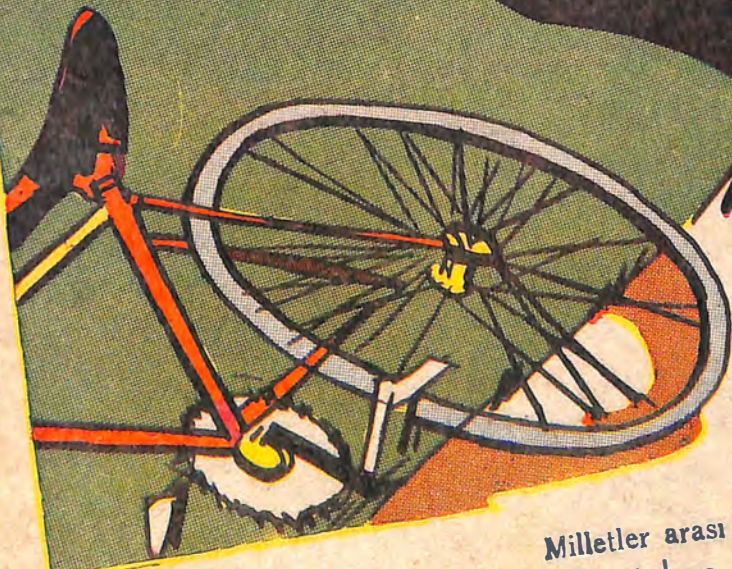
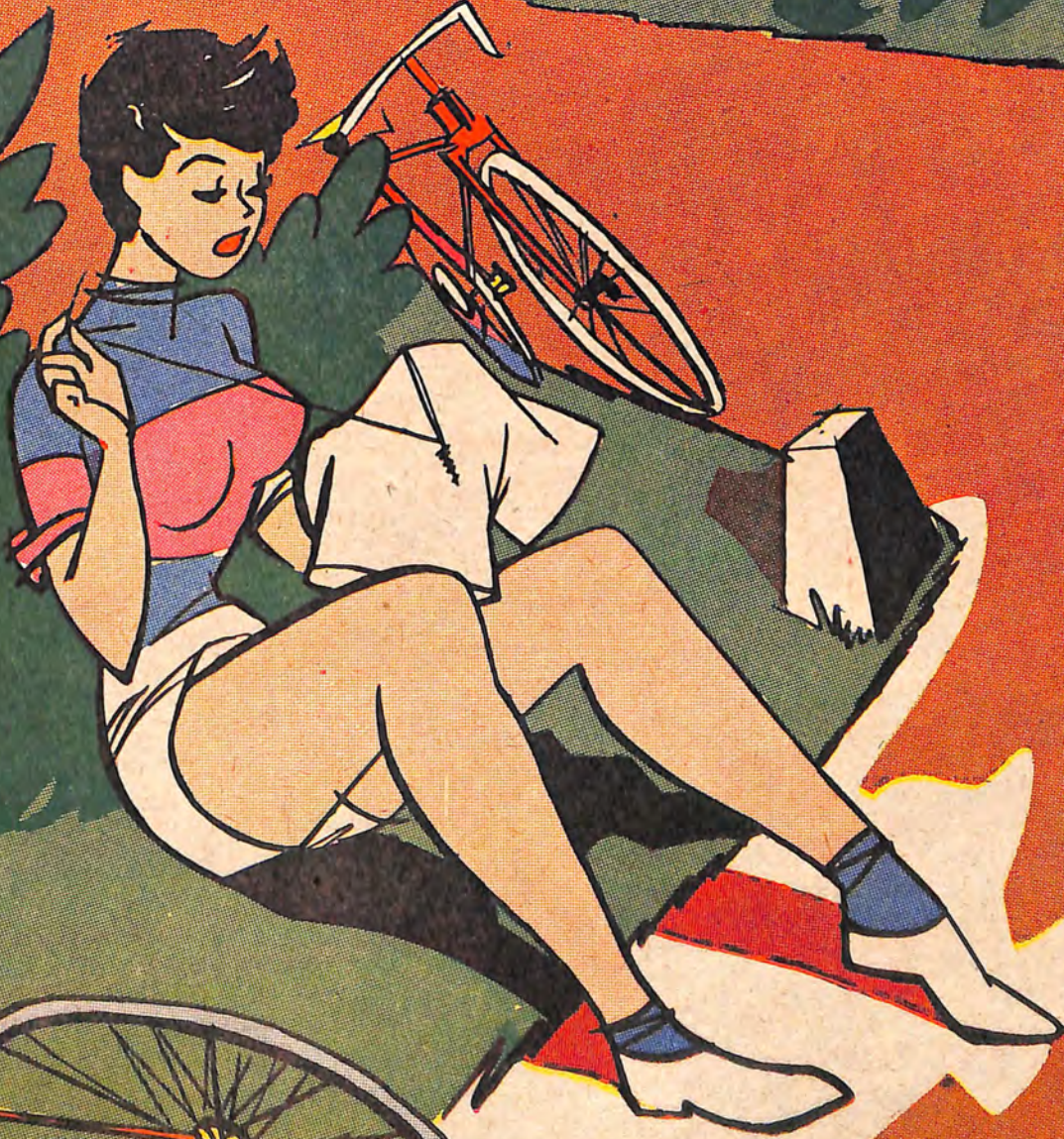
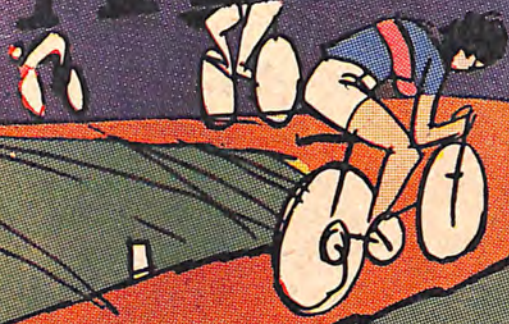
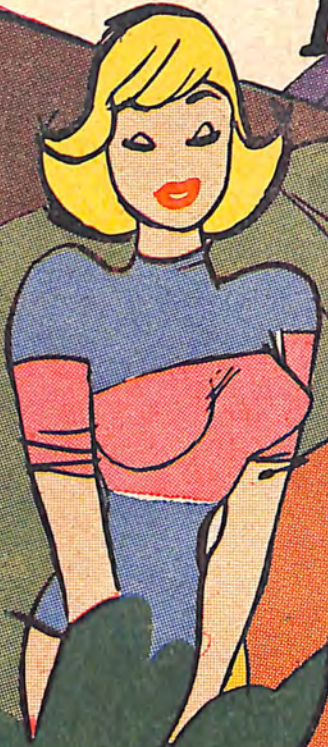
Telefon : 22 18 11

**Abone Seneliği 50
altı aylığı 25 Lira**

İ L Â N :

**Arka Kapak içi
Sütun santimi (8) lira
Metin arası (10) lira**

AKBABA

Milletler arası kadınlar bisiklet yarışı yapıldı.
Sürüden ayrılanı kurt kapar!

- Gazeteler -
- İtalyan -

14/50